

کتابخانه
جمهوری
تهران

بازر شد

۱۲۰۶

مالک محمد بن محمد
۲۴ جمادی الثانی
۱۳۳۱

سکره نظم در و در مالک

مجلس شورای اسلامی

۱۲۰۶

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب مجموعه

مؤلف

جلد (۱۲۰۶) از کتب (خط) اهدائی

آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب

۳۱۹۱۱

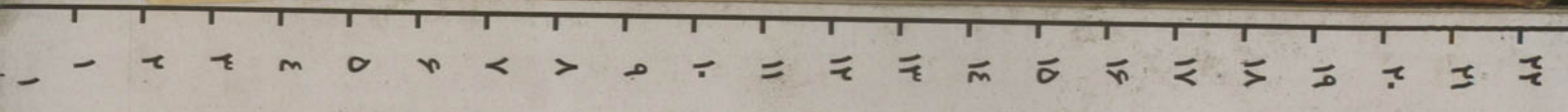
۷۱۹۸

۱۲۷۵۱

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی

۱۲۰۶

۱۲۰۶

بازر
شد

مالکة محمد بن محمد
۲۴ جمادی الثانیة
۱۳۳۱

سکره نظم در ورت نامه

کتابخانه
۱۲۰۶
۱۳۳۱

م
۱۳۳۱
کتابخانه

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: **مجموعه**

جلد: ()

آزادای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۲۱۹۱۱

۲۱۹۸

۱۳۳۱

کتابخانه	خطی اهدائی
مجلس شورای اسلامی	۱۲۰۶

۱
۱
۲
۳
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۱
۱۱
۱۱
۱۱
۳۱
۵۱
۶۱
۸۱

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کم حبت للماء لیده قانتة

من حبت لم یدران التیم ذالده

وحش الی سائیس من جرج ومن شیخ

فرب مخضنة شمس من ابریم

داستفخ الذمغ من عاین قد نمان

من المحارم والرم حمنة ارس

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and "الحمد لله رب العالمين".

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ولفسر كلفان تملک علی

تب الرضاع وان یقطعه
ذی کز قد یدیر در قند

فانصرف هو ما وحان ذران تولی

ان الیوس ما تولی ستم او

در احمط و بر فولا حال سائمه

وان سی استخت المرغلا قسم

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and "الحمد لله رب العالمين".

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحيم" and "الحمد لله رب العالمين".

وَنَالَفَ الشَّيْطَانَ وَاعْتَصَمَ بِهَا
وَأَنَّهَا مَحْضٌ لِنَصْحِ فَاتِمَةٍ
وَلَا تَطْعُ مِنْهُمَا خَصْمًا وَلَا حَكْمًا
فَأَنْتَ تَعْرِفُ كَيْدَ خَصْمٍ وَحَكْمٍ

وَنَالَفَ الشَّيْطَانَ وَاعْتَصَمَ بِهَا

وَأَنَّهَا مَحْضٌ لِنَصْحِ فَاتِمَةٍ

وَلَا تَطْعُ مِنْهُمَا خَصْمًا وَلَا حَكْمًا

فَأَنْتَ تَعْرِفُ كَيْدَ خَصْمٍ وَحَكْمٍ

سُتَغْفِرُ اللَّهُ مِنْ قَوْلِ بِلَاعِمٍ

لَقَدْ نَسِيتُ بِلَالَ لَيْسَ عَقِيمٌ

وَأَنَّهَا مَحْضٌ لِنَصْحِ فَاتِمَةٍ
وَلَا تَطْعُ مِنْهُمَا خَصْمًا وَلَا حَكْمًا
فَأَنْتَ تَعْرِفُ كَيْدَ خَصْمٍ وَحَكْمٍ

سُتَغْفِرُ اللَّهُ مِنْ قَوْلِ بِلَاعِمٍ
لَقَدْ نَسِيتُ بِلَالَ لَيْسَ عَقِيمٌ

وَأَنَّهَا مَحْضٌ لِنَصْحِ فَاتِمَةٍ
وَلَا تَطْعُ مِنْهُمَا خَصْمًا وَلَا حَكْمًا
فَأَنْتَ تَعْرِفُ كَيْدَ خَصْمٍ وَحَكْمٍ

وَأَنَّهَا مَحْضٌ لِنَصْحِ فَاتِمَةٍ

وَلَا تَطْعُ مِنْهُمَا خَصْمًا وَلَا حَكْمًا

فَأَنْتَ تَعْرِفُ كَيْدَ خَصْمٍ وَحَكْمٍ

سُتَغْفِرُ اللَّهُ مِنْ قَوْلِ بِلَاعِمٍ

لَقَدْ نَسِيتُ بِلَالَ لَيْسَ عَقِيمٌ

وَأَنَّهَا مَحْضٌ لِنَصْحِ فَاتِمَةٍ

وَأَنَّهَا مَحْضٌ لِنَصْحِ فَاتِمَةٍ
وَلَا تَطْعُ مِنْهُمَا خَصْمًا وَلَا حَكْمًا
فَأَنْتَ تَعْرِفُ كَيْدَ خَصْمٍ وَحَكْمٍ

سُتَغْفِرُ اللَّهُ مِنْ قَوْلِ بِلَاعِمٍ
لَقَدْ نَسِيتُ بِلَالَ لَيْسَ عَقِيمٌ

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

وشه من سبع خساوه وطور

تحت ابحارة كشتا شرق الادم

ذرو اونه ابحال اسم من ذهب

عن نفس فاراه ايتما ششم

والكت زهدة فيما ضرورته

بولاه لم تخج الدنيا من العدم

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

سنة ثمان مائة وثمانين واربعمائة
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
التواترين

و اما هون لربه عند طرم
من نقطه العلم او من سكه حكم
فهو الذي ثم معناه و صورته

ثم صطفاه حبسا باه التمس
منه من شريك في حياضه
فخر احسن فيه غير مستقيم

فارق البسائر في خلق وفي خلق
ولم يدالوه في عليم ولا كرم
و كلمتم من رسول الله ملتس

فراقين لبحر او شفا من الهم
و كلمتم من رسول الله ملتس

فراقين لبحر او شفا من الهم

و اما هون لربه عند طرم
من نقطه العلم او من سكه حكم
فهو الذي ثم معناه و صورته
ثم صطفاه حبسا باه التمس
منه من شريك في حياضه
فخر احسن فيه غير مستقيم
فارق البسائر في خلق وفي خلق
ولم يدالوه في عليم ولا كرم
و كلمتم من رسول الله ملتس
فراقين لبحر او شفا من الهم

و اما هون لربه عند طرم
من نقطه العلم او من سكه حكم
فهو الذي ثم معناه و صورته

ثم صطفاه حبسا باه التمس
منه من شريك في حياضه
فخر احسن فيه غير مستقيم

فارق البسائر في خلق وفي خلق
ولم يدالوه في عليم ولا كرم
و كلمتم من رسول الله ملتس

فراقين لبحر او شفا من الهم

فراقين لبحر او شفا من الهم

و اما هون لربه عند طرم
من نقطه العلم او من سكه حكم
فهو الذي ثم معناه و صورته
ثم صطفاه حبسا باه التمس
منه من شريك في حياضه
فخر احسن فيه غير مستقيم
فارق البسائر في خلق وفي خلق
ولم يدالوه في عليم ولا كرم
و كلمتم من رسول الله ملتس
فراقين لبحر او شفا من الهم

روح ما ادرت ان تصارى في بنهم
 وحكم ما شئت يا قاتلهم
 قاتلنا الذي قتلنا ما شئت من
 قاتلنا الذي قتلنا ما شئت من
 فان فضل سورة الله ليس له
 حرم مغرب عنه ما طوق بضم

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطاهرين
 وبعد
 انزلنا هذا القرآن
 ليذكركم به
 ولعلكم تتقون
 انزلنا هذا القرآن
 بالقرآن العظيم
 انزلنا هذا القرآن
 بالقرآن العظيم
 انزلنا هذا القرآن
 بالقرآن العظيم

انزل

لو ناسبت قدسها اياته عظما
 احى اسد حين يدك والرمم
 لم تحنا ما بيع العقول به
 حرمنا علينا فلم ترتب ولم تحم
 وكيف يدرك في الدنيا حقيقة
 قوم نيام تسلاوا عنه بالحلم

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلوة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين
 الطاهرين
 وبعد
 انزلنا هذا القرآن
 ليذكركم به
 ولعلكم تتقون
 انزلنا هذا القرآن
 بالقرآن العظيم
 انزلنا هذا القرآن
 بالقرآن العظيم
 انزلنا هذا القرآن
 بالقرآن العظيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

فَتَبْلُغُ الْعِلْمَ فِيهِ إِنَّهُ لَشَرٌّ
وَأَنَّهُ خَيْرٌ خَلَقَ اللَّهُ كَمَا سَمِعَ

أَعَى الْوَسْطَى فَمَنْ مَعَا فَمَنْ مَعَا
أَعَى الْوَسْطَى

فِي التَّهْرَابِ وَالْبَعْدِ مِنْهُمْ غَيْرُكُمْ
تَوَكَّلْ

كَالشَّمْسِ تَطْهَرُ مِنَ الْعَيْنِ مِنَ
بَعْدِ

صَغِيرَةٌ وَتَكُلُّ الطَّرْفَيْنِ مِنْهُمَا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

تَطْرَفُ مِنْهُمَا
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

فَتَبْلُغُ الْعِلْمَ فِيهِ إِنَّهُ لَشَرٌّ
وَأَنَّهُ خَيْرٌ خَلَقَ اللَّهُ كَمَا سَمِعَ

أَعَى الْوَسْطَى فَمَنْ مَعَا فَمَنْ مَعَا
أَعَى الْوَسْطَى

فِي التَّهْرَابِ وَالْبَعْدِ مِنْهُمْ غَيْرُكُمْ
تَوَكَّلْ

كَالشَّمْسِ تَطْهَرُ مِنَ الْعَيْنِ مِنَ
بَعْدِ

صَغِيرَةٌ وَتَكُلُّ الطَّرْفَيْنِ مِنْهُمَا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

تَطْرَفُ مِنْهُمَا
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وكل الى السبل الكرام
فانما اوصلت من نورهم
فانه شمس فضلهم
كواكبهم
يطمئن انوارها للناس
العلم يملون بتي ذاب به خلق
ما احسن مستقيما بالبيد مستقيم

وكل الى السبل الكرام
فانما اوصلت من نورهم
فانه شمس فضلهم
كواكبهم
يطمئن انوارها للناس
العلم يملون بتي ذاب به خلق
ما احسن مستقيما بالبيد مستقيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

كلا ترفق برق ولبيد في سرف
واحجر في كرم والله بر في
كانه وهو فرد في جلاله
في عسكر كان تقاه وفي بهم
كانما اللؤلؤ لكون في صدف
من منعد في منطق منه ويستهم

كلا ترفق برق ولبيد في سرف
واحجر في كرم والله بر في
كانه وهو فرد في جلاله
في عسكر كان تقاه وفي بهم
كانما اللؤلؤ لكون في صدف
من منعد في منطق منه ويستهم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

يا طيب بوجل تر يا ضم عظمه

طوبى لمن يشق منه و منس

ابان سولم عن طيب عضه
التي تفر كاله سولم

يا طيب بنده منه و محم

يوم نفرس فيه نفس اجم

فوانه زو و بخلول البوسه
التي تفر كاله سولم

يا طيب بوجل تر يا ضم عظمه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وبات ايوان كسر و هو مضع
التي تفر كاله سولم

كشده اصحاب كسر فية
التي تفر كاله سولم

والنار حامده لانها
التي تفر كاله سولم

عبد و لغيره من العن من سدم
التي تفر كاله سولم

و بناء سائلان غاضب كسرهما
التي تفر كاله سولم

ورد و لردا بالعط حين
التي تفر كاله سولم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

من بعد ما اجبر الاوامر كما هم
كان بالبار ما بالما من بلان
حزنا و باهما ما بالنا من بصر
واجن نهيف و لانور سا طقة
واحق يظهر من معني و من كليم
عقوا و صموا فاعلان ايش بلم
تسمع و بارقة الانذر لم

من بعد ما اجبر الاوامر كما هم
كان بالبار ما بالما من بلان
حزنا و باهما ما بالنا من بصر
واجن نهيف و لانور سا طقة
واحق يظهر من معني و من كليم
عقوا و صموا فاعلان ايش بلم
تسمع و بارقة الانذر لم

من بعد ما اجبر الاوامر كما هم
كان بالبار ما بالما من بلان
حزنا و باهما ما بالنا من بصر
واجن نهيف و لانور سا طقة
واحق يظهر من معني و من كليم
عقوا و صموا فاعلان ايش بلم
تسمع و بارقة الانذر لم

من بعد ما اجبر الاوامر كما هم
كان بالبار ما بالما من بلان
حزنا و باهما ما بالنا من بصر
واجن نهيف و لانور سا طقة
واحق يظهر من معني و من كليم
عقوا و صموا فاعلان ايش بلم
تسمع و بارقة الانذر لم

من بعد ما اجبر الاوامر كما هم
كان بالبار ما بالما من بلان
حزنا و باهما ما بالنا من بصر
واجن نهيف و لانور سا طقة
واحق يظهر من معني و من كليم
عقوا و صموا فاعلان ايش بلم
تسمع و بارقة الانذر لم

كاتم هر باو بطل از بره
 ارا نظر مع بطور جدا بنج
 رو عسرا باحصیر من راجه
 نب ز ربه تسبیح بطنها
 در اول این اثر
 تا نبه المسیح من وقت اعظم
 لا شکر الاخر من روایه ان له
 قلبا اذا مات لعینا لم یتم

این کتاب را در روز جمعه
 در روز اول ماه رمضان
 در روز اول سال
 در روز اول هر هفته
 در روز اول هر ماه
 در روز اول هر سال
 در روز اول هر عمر
 در روز اول هر دنیا
 در روز اول هر آخرت

مذکر

و ذال عین طویح من سبوت
 ارعدهم ثم قده
 فیس نیکر فی حال خصم
 تا تک له ما و کملک
 و لا تکر علی غیب من
 کتم از رأیت صبا باللمس راجه
 و اطلعت ارا عن رقة اللحم
 و ذال عین طویح من سبوت
 ارعدهم ثم قده
 فیس نیکر فی حال خصم
 تا تک له ما و کملک
 و لا تکر علی غیب من
 کتم از رأیت صبا باللمس راجه
 و اطلعت ارا عن رقة اللحم

این کتاب را در روز جمعه
 در روز اول ماه رمضان
 در روز اول سال
 در روز اول هر هفته
 در روز اول هر ماه
 در روز اول هر سال
 در روز اول هر عمر
 در روز اول هر دنیا
 در روز اول هر آخرت

وَأَجِبْتَ السَّنَةَ الشَّجْبَاءَ أَجْبَتْهُ

وَأَطْلَعْتَ أَمْرًا عَنْ بَيْتِهِ لِلْعَمِّ

وَأَجِبْتَ لِسَنَةِ الشَّجْبَاءِ عَوْنًا

مَقَّ حَكَتْ عَيْبَةً فِي الْأَعْيُنِ

بِعَامِرٍ جَادٍ أَوْخَلَتْ لِبَطَّاحٍ بِهَا

سَبَّتْ مِنَ الْيَمِّ أَوْ سَبَّتْ مِنَ الْعَمِّ

بَدْر

Handwritten marginal notes on the right side of page 27, including phrases like 'وَأَجِبْتَ السَّنَةَ الشَّجْبَاءَ أَجْبَتْهُ' and 'وَأَطْلَعْتَ أَمْرًا عَنْ بَيْتِهِ لِلْعَمِّ'.

جَاءَتْ لِدَعْوَتِهِ الْأَسْحَابُ سِبْجَةً

تَمَشَّى إِلَيْهِ عَلَى سَائِقٍ بِقَدَمٍ

كَأَنَّهَا سَطَرَتْ سَطْرًا لِمَا كَبَتْ

فَرَوْعَهَا مِنْ بَدِيعِ الْخَطِّ فِي اللَّقِيمِ

مَثَلُ الْعَامَةِ الَّتِي سَامَتْ سَابِقَةً

لَهَا حَصْرٌ وَطَيْسٌ بِالْحَرِّ حَسْرٌ

Handwritten marginal notes on the left side of page 28, including phrases like 'مَعْطُوفٌ عَلَى الْقَدَمِ' and 'لِزِيَارَتِهِ'.

Handwritten marginal notes at the top of page 28, including phrases like 'وَأَجِبْتَ السَّنَةَ الشَّجْبَاءَ أَجْبَتْهُ'.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اقسمت بالقمر المنشق ان له
من قلبه نسبة مبرومة
وما حوى العالم من خير ومن كريم
وكل طرف من الكفا عنه عجم
فالتصدق في العالم الصديق لم يربا
وهم يقولون ما بالعار من ابرام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ظنوا انهم ووطنوا الغلبت على
خير البرية لم يسبح ولم تحم
وقابله الله اعنت عن مصارعة
من التماوع وعن غايل من الا
ماض من الدهر يوما واستجرت به
اوليت جوارا لم يطعم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ما ضامنني الدهر يوماً
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ما جويت قط إلا عاد من حرب

أعدى إلا عادى لها ملقى

رؤيت بلا عتها ودعوى مجارضا

رد الفصور بدى اجازة عن الحرم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

لهما

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

لهما معانٍ كموج البحر في مدي

وفوق جوهرة في الحسن وإلهم

ولا تعدد ولا تحصى عجايبها

ولا تنام على الأكتاف بالسلام

قرت بها عين فارسها فقلت له

لم تطفرت بحبل الله فاعصم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَمَنْ هُوَ لَآئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى
أَيْ لَئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى
أَيْ لَئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى

وَمَنْ هُوَ لَآئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى
أَيْ لَئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى

سُرَّتْ مِنْ حَرَمٍ لَيْسَ الْأَحْرَمُ

كَمَا سَرَّ السَّبْدُ فِي دِارِجٍ مِنْ لَطِيمٍ

فَبِتَّ تَرَقُّ إِلَّا أَنْ يَلْتَمَسُ نَزْلَةً

مِنْ قَابِ قَوْسَيْنِ لَمْ تَذْكُرْ وَلَمْ تَرَمِ

وَمَنْ

وَمَنْ هُوَ لَآئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى
أَيْ لَئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى

وَمَنْ هُوَ لَآئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى
أَيْ لَئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى

وَقَدْ تَكَلَّمَ صَحَّ الْأَنْبِيَاءُ بِهَا

وَالرَّسَائِلُ تَقْدِيمُ مَخْدُومٍ عَلَى خِدْمِ

وَأَنْتَ تَخْتَرِقُ الطَّبِيعَ بِهَيْبَتِكَ

فَمَنْ كُنْتَ صَاحِبَ الْعِلْمِ

حَتَّى إِذَا لَمْ تَدْعُ شَبَابًا وَلَمْ يَنْقُ

مَنْ الدُّنْيَا وَلَا مَرَقًا لِمُسْتَيْسِمٍ

وَمَنْ هُوَ لَآئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى
أَيْ لَئِيَةُ الْعَجْرِ بِمَعْنَى

خفتت کل مقام باللائحة از
انقره

نودت بالرفع مثل المفرد اعلم

کما تفوز بصدرا مشتهر

عن اجدوب و سراسر مکشتم

فخرت فیما خیر شکرک

و جرت کل مقام فردوس

عقل و فهم و تدبر و ادب و تقوا
و اجتهاد و علم و کرم و شکر
و جود و سخا و کرم و شکر
و جود و سخا و کرم و شکر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

و جرت مقدار ما اوليت من رب

و عزادارک ما اوليت من نعم

بشرکت معشر اسلام ان لنا

من العناية کنتا غیر منهدم

کما دعى الله و اعياط عینه
باکرم الرسل کنت اکرم الامم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

رأيت قلوب العبد سائبة

كبت سائت اجعلت غلغا من العنم
الولاء
الرجاء

ما زال يقاوم في كل معتبرك
حترصوا بالعنا كحما غلا و ضم

دود الفرار فكاو و يعطون

وشلا شلت مع العقبان والرا

تفر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

دود الفرار فكاو و يعطون
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بعض اللبائ و لا يدرون عدها

مالم يكن من بسا الله شهر الحريم

كأنا الدين ضيف من ختم
الزنت

بكل قرم الحريم العدم قرم

بجر خميس فوق سا يجة

ترمي بموج من الابل طال ملتطم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

من کل منتهی سبب
تسطوا بساویل لکفی مضطرم
عزّت قدّ للاسلام ویرسم

من بعد غزبتها منو صولة الرسم

کفالت کردی
این تلمیذی در
که آن مصطفی است
اسلام تسم و نام
بنام

کفالت کردی
این تلمیذی در
که آن مصطفی است
اسلام تسم و نام
بنام

من کل منتهی سبب
تسطوا بساویل لکفی مضطرم
عزّت قدّ للاسلام ویرسم

هم بحال فل غنم سعاد قسم

ما ذار ابرئیم فکل مضطرم

و سخیّا سئل بر او سئل احداً

فصول حقیق ام لو هر من الو

المصدری ایضاً حمرا بعد ما ورد

من العدی کل منتهی و من اللسیم

من کل منتهی سبب
تسطوا بساویل لکفی مضطرم
عزّت قدّ للاسلام ویرسم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والقائم بغير حساب

اقلامهم حرف جيم غير منقسم

شاة السلاح لهم سياتيرهم

السلاح

والورد يمشى بالسيمان التميم

فادار

ميفر تشره تشره الكيت رباح انصير شترهم

فحسب الله ترفي ولا كلام كل ركم
كلام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والقائم بغير حساب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

كأنهم في ظهور الخيل نبت ربه

من شدة الخرم لاسين شدة الخرم

طارت قلوب العبد من سهم فرقا

فما تفرق لهم وابسهم

ومن سخن بداره نصرته

ان ثقه لاسه في ارجاجها

انده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والقائم بغير حساب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَلَنْ تَرَى مِنْ دُونِي غَيْرَ مَضْرُوبٍ

بِهِ وَلَا مِنْ عَدُوِّ غَيْرِ مَنْقُضٍ

وَأَسْأَلُ اللَّهَ فِي حَزْرَةِ

كَأَلَلَيْبِ حَتَّى مَعَ الْإِبْرَاهِيمِ فِي الرَّسَالِ

كَمْ جَدَلْتُ كَلِمَاتُ تَهْدٍ مِنْ جَدَلِ

فِيهِ كَمْ خَصَمْتُ الْبُرْهَانَ مِنْ خَصْمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

كُنَّاكَ بِالْعِلْمِ فِي اللَّامِ مَعْجَزَةٌ

فِي بَاقِيَةِ الْبَيْتِ وَتَسَابُغِ الْبَيْتِ

خَدْمَةُ مَجْدِجِ اسْتَبْقِيلِ

ذُنُوبِ عَمْرٍ مَضْرُوبِ الشُّعْبِ وَالْحَدَمِ

رَوْفِ سَلَاكِ بَاطِنِي عَوَاقِبِ

كَأَنَّ بِيهَا هَدَى مِنْ لُغَيْبِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فانما هو الذي اورد في المتن
من قوله تعالى فاصبر
والصبر هو الصبر على
الشر والاصبر هو الذي
يصبر على الصبر

اطعت غير الصيا في الجوز وما

فصَلَّتْ لِلْعَدْلِ لَلْأَمَامِ وَأَسْتَبِمُ

فِي مَخَارِجِ نَفْسِي فِي سَجَاتِهَا

لَمْ نَشْتَرِ الدِّينَ بِالنِّسَاءِ وَلَمْ نَسْتَمِ

وَمَنْ تَبِعَ رِجَالَهُمْ لِيُجَابِدَهُ

عَنَى لَه الْعَبْدُ فِي بَيْعِ وَدِي سَلِيمٍ

ان انة

المراد بالعبودية
التي هي في الدين
بما فيها من شدة
الجهاد والوقت
الذي هو في سلك
الجهاد مع هؤلاء

فانما هو الذي اورد في المتن
من قوله تعالى فاصبر
والصبر هو الصبر على
الشر والاصبر هو الذي
يصبر على الصبر

ان است دبها فاعني ببعض

مِنَ ابْنِي وَلَا حَيْلَ مَبْصَرِي

فَإِنْ لِي ذِمَّةٌ مِنْهُ يَسْتَيْتِرُ

مُحَرًّا وَهُوَ فِي أَحْلَقِ بِلْدَةِ رَمِّمٍ

إِنْ لَمْ يَكُنْ فِي مَعَادِي رِضَاءٍ

فَضْلًا وَالْأَفْضَلُ بَأَذَلِّ الْقَسَمِ

فانما هو الذي اورد في المتن
من قوله تعالى فاصبر
والصبر هو الصبر على
الشر والاصبر هو الذي
يصبر على الصبر

Handwritten marginal notes in Arabic script at the top of page 49.

حاشاه ان يحرم الراجي مكاتبه
او يبيع اسجار منه غير محترم
ومنه الزنت الكاري في مدايحه
وجده نخله خشير علقه
ولكن يفتت لغيره يد اربت
ان اسجالتت الازمار في الالك

Vertical handwritten marginal notes on the right side of page 49.

Handwritten marginal notes in Arabic script at the top of page 50.

ولم رز مرة الدنيا التي قطفت
يدي زهيراً بما اثنى على يرم
يا الريم اسحق ما لمن الوديع
سواك غنفة حول اسكاف اللغم
اذ الكرم تحل باس منقسم
ولن يفتت سدا لره جابر لى

Vertical handwritten marginal notes on the left side of page 50.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فَاِنَّ مِنْ جِوَدِكَ الدُّنْيَا وَضَرَّتْهَا

وَمِنْ عَذَابِكَ عِلْمُ اللُّجِّ وَالْقَسَمِ

بِالتَّغْيِيلِ لِقَطِيٍّ مِنْ ذَلِيهِ عَظُمَتْ

اِنَّ الْكِبَارِيَّ فِي الْعُضْرَانِ كَاللِّيمِ

لَعَلَّ حَمْدَكَ رِيْحَانٌ لِقَسَمِيهَا

تَاْتِي عَلَى حَبِّ الْعُضْرَانِ فِي الْقَسَمِ

بَار

وَمِنْ جِوَدِكَ الدُّنْيَا وَضَرَّتْهَا
وَمِنْ عَذَابِكَ عِلْمُ اللُّجِّ وَالْقَسَمِ
بِالتَّغْيِيلِ لِقَطِيٍّ مِنْ ذَلِيهِ عَظُمَتْ

اِنَّ الْكِبَارِيَّ فِي الْعُضْرَانِ كَاللِّيمِ
لَعَلَّ حَمْدَكَ رِيْحَانٌ لِقَسَمِيهَا
تَاْتِي عَلَى حَبِّ الْعُضْرَانِ فِي الْقَسَمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بَارِبِ وَاجْتِلِ رَجَائِي غَيْرَ مُعْكَرِ

لَدَيْكَ وَاجْعَلْ حَائِي غَيْرَ مُخْرَجِ

وَالطُّفَّ بِعَيْنِكَ فِي الدَّرِينِ اِنَّ لَكَ

صَبْرًا مَسِيَّ تَدْعُهُ الْاَهْوَالُ

وَاَيْنِئِمْ لِمُسْجِدِ صَلَاةٍ مَسِيَّةٍ وَرُتْمَةٍ

عَلَى اَبْتَسِي مُنْهَلٍ وَمُسْجِدِ

بَارِبِ وَاجْتِلِ رَجَائِي غَيْرَ مُعْكَرِ
لَدَيْكَ وَاجْعَلْ حَائِي غَيْرَ مُخْرَجِ
وَالطُّفَّ بِعَيْنِكَ فِي الدَّرِينِ اِنَّ لَكَ
صَبْرًا مَسِيَّ تَدْعُهُ الْاَهْوَالُ

وَاَيْنِئِمْ لِمُسْجِدِ صَلَاةٍ مَسِيَّةٍ وَرُتْمَةٍ
عَلَى اَبْتَسِي مُنْهَلٍ وَمُسْجِدِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

در سن عشرون
مکالم غنوه ماده
یعنون از
صادق علیه السلام
فانهم یبوءون
بما یشاءون
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل

کشف الیقین
بما یشاءون
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل

کشف الیقین
بما یشاءون
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل

کشف الیقین
بما یشاءون
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل

کشف الیقین
بما یشاءون
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل
وهم یخفون
عن الله عز وجل

مصائب قوم عند قوم فوائد

درست نماند
از سردی بود جهم در
دوخت از از آفتابان
جام
نسخ
و دیگر
عاشق حال
سخن
فغان

در کمال
و فواید
در کمال
در کمال
در کمال
در کمال
در کمال
در کمال
در کمال

المذمومين والذميمة
 من كل جنس من جنس
 سطره وافرقة من
 ربه حكمه منسفة
 كخفيف طرايت
 دافع وخرب نيران
 نزل آ
 انما عاقبة
 وفضل خير كبر ان
 فخر من صلته وكونه اياهم من
 احل علمات الدخاير يظن بعقوى والاعمال
 ان الله و صلواته
 من فخرهم
 يوم
 سلاما انتم ولو بعثت
 فاعلم ليس في من بعد عسك
 كشمسها وشبهها
 هم لكم ملتمس اي ملتمس
 ووصل

الايام لهم
 منصرف ولو لم يكن
 قبل المنتم فيكم جميع المياسات وروى
 بالادب ولم ينزل طرفة ساعة من حالكم
 فليروا من ذلكم في ولو جعل المأمور بواجبكم
 بواجبكم ملايا حال طوى واعطى اشد على
 يدف فخرها لما في من حرم من الشوق من
 طوبى الهوى والشوق يطوي
 استطاع فلهذا من
 فطالبت

تاريخ من كتاب الهدى

لما ورد عمر بن سعد لئن الله
 في امرين كرهنا لرب الحسين
 كتب كتابا على الحسين ^{السلام} ^{لله}
 هذه نصيحة صالحة وعظة
 فصيحة من قبل ومن بعد
 من عمر بن سعد بن هوانس
 الناس حسبا والكرم نسبنا
 واوليهم براء واسفاهم سرا
 واحلافهم كلاما واعلاهم

مقاما الذي هو جوارح العقل
 فمضى ومن سركنا انما ^{لعل}
 واحلم ملي وهو الحسين
 بن علي فالطموع من
 كمال علية والمرجو من عيال
 عظمة سماع عظمة ومبول
 معدته في قلا ان تروق
 راحي وبعد قد عرفت
 يا حسين ان الدولة

دَوْلَ وَالْحَوْلَةَ حَوْلُ
عَلَى الْأَذْمَابِ وَالْأَضْعَابِ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا
بَيْنَ النَّاسِ فَمَلِكُهُ مَلِكٌ
بَاقٍ وَهُوَ الْمَلِكُ الْخَلِيدُ
مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا

عِنْدَ اللَّهِ مِنْ بَاقٍ
وَإِطْنُ يَا سَيِّدِي قَدْ
مَضَى

أَنْزَلَهُ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
لِيُنذِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَلِيُنذِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَلِيُنذِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا

قَدْ مَضَى دَوْرٌ مَلِكِكُمْ وَآ
نَوْمٌ مَلِكِكُمْ فَمَنْ أَرَادَ
الْيَوْمَ الدَّوْلَةَ الْجَسِيمَةَ
وَالْمَلِكِ الْمُسْتَقِيمَ فَلْيَقِدْ لَهُ
مِنْ الْأَنْفَعَالِ بِالسَّيْفِ
لِلضَيْفِ وَتِلْكَ السَّيْرَانِ
الْحَيْرَانِ فِي بَيْتِ مَعَاوِيَةَ

أَنْزَلَهُ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
لِيُنذِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَلِيُنذِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَلِيُنذِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا

ابن أبي سفيان الذي طبعته
 للجهود هارويه ثم ورث
 ذلك إلى الخلف الصدق
 وأمير البازل العادل فريد
 خلد الله ملكه في بذل الأمور
 والعدل في جميع الأمصار
 فلا جرم قد استولى في
 البلدان وإفقاد له جميع

الدار

الإنسان طوعاً لا مراً غيراً
 لا رهياً اختياراً إلا اضطرراً
 ثم أعلم ما جليبي إن الناس
 بائسهم ما جمعوا على الظالم
 وما سلكوا سلك الجهالة
 لا سيما قد قال جدي لا يجمعوا
 أمي على الظالم فإن كنت
 نواظراً في أمر أمير العادل

تنبه
تقف

الْبَاذِلَ يُزِيدُ وَالْإِزْوَقَ
شَرِبَ الْهَلَكُ

قَبْلِ أَحْسَنِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي جَرَاهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَشَهُ اللَّهُ عَمْرٍ بِنِعْمَةٍ

مِنْ قَبْلِ وَبَيْنَ نِعْمَةٍ كَيْدًا

تَسْمَى لِنَصِيحَةِ النَّصِيحَةِ وَالْعَسَلِيَّةِ

الْبُرْجَانِ

الْكَلْبِيَّةُ النَّصِيحَةُ حِدَتِي يَأْنِ
سَعْدِ بِالرَّحْمِ وَالسَّيْفِ وَخَيْرَتِي

أَنَّ الْمُعَاوِيَةَ مُكْرِمٌ لَطِيفٌ

فَلَسْتُ بِخَائِفٍ مِنْ تَهْدِيدِكَ

وَالطَّامِعِ فِي تَوْجِيدِكَ حَتَّى

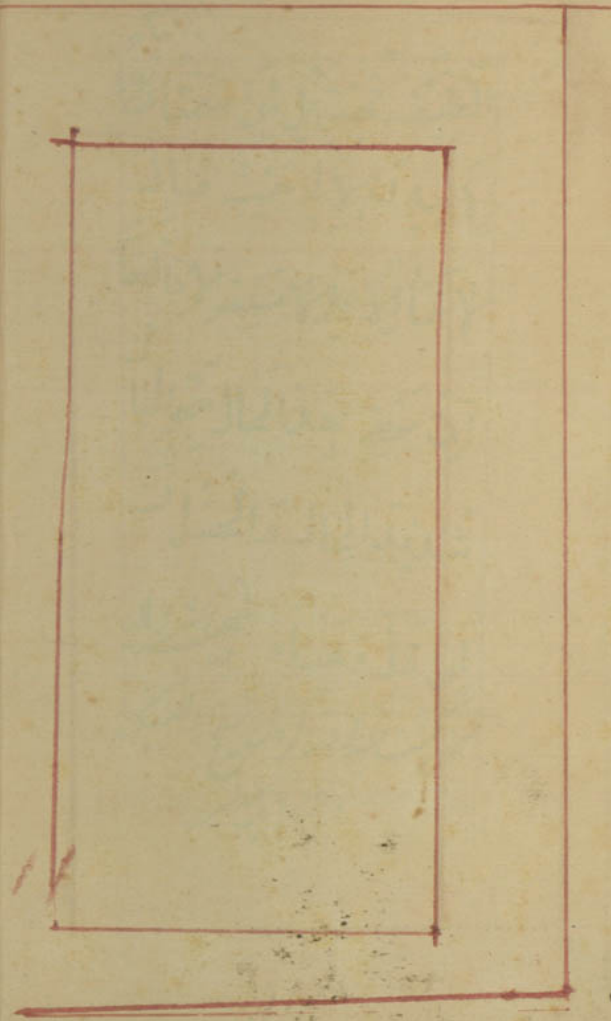
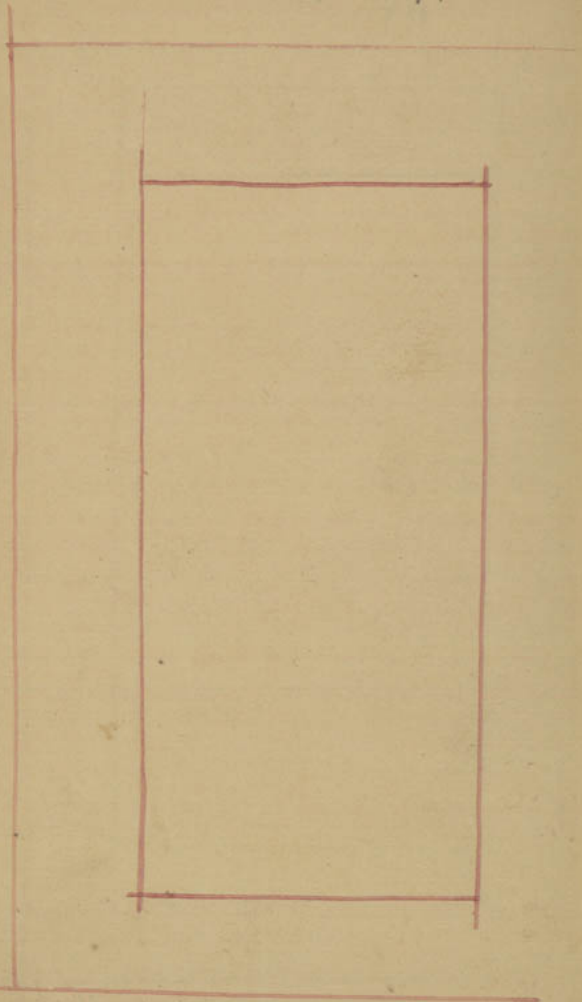
يَأْنِ سَعْدِ بِالرَّحْمِ وَالسَّيْفِ

وَإِخْبَرْتَنِي يَا نَزِيدَ مُكْرِمٍ

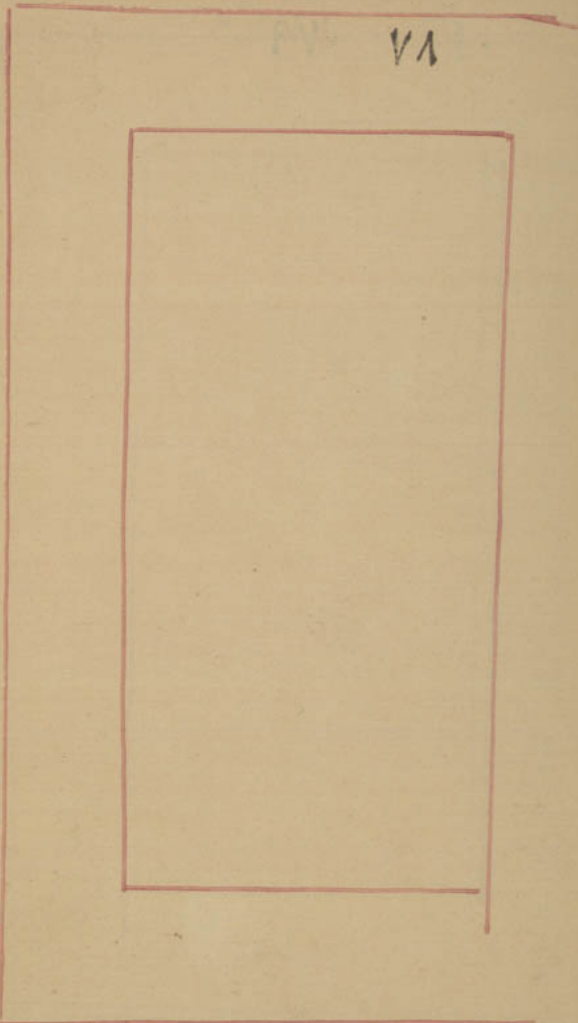
الْعَلِيَّةُ

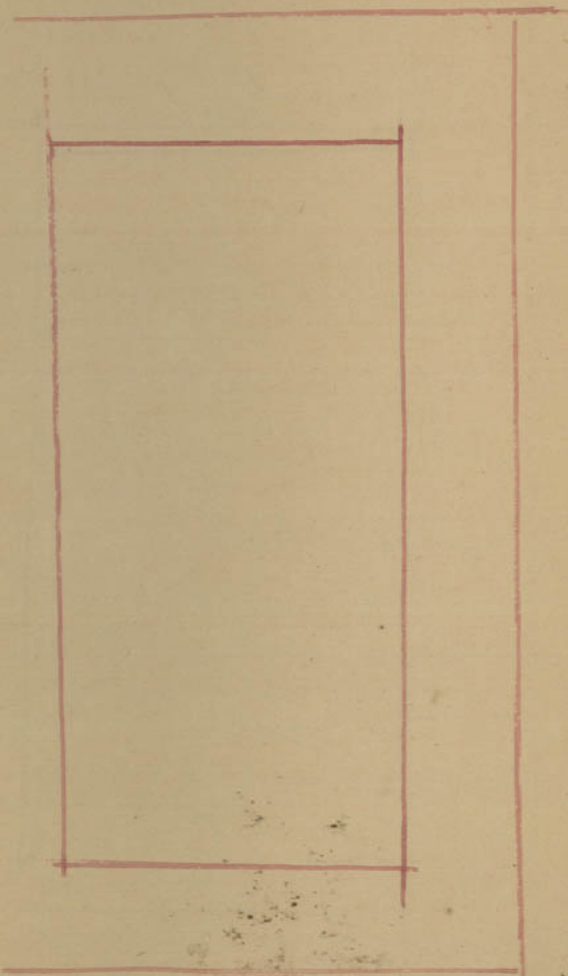
الطيف فجزيل لمن ستمتاك
 لآبئيه أم لا حيث قال
 لا فتا إلا على لا سيف إلا ذا الفقار
 إن سيف يمد المال تجمو الما
 شديد المال والخندان
 لمن ذل وعناد شهره ربال
 حركت خلدن كردن شمع را بشك
 ادين يا ابراهيم

VI

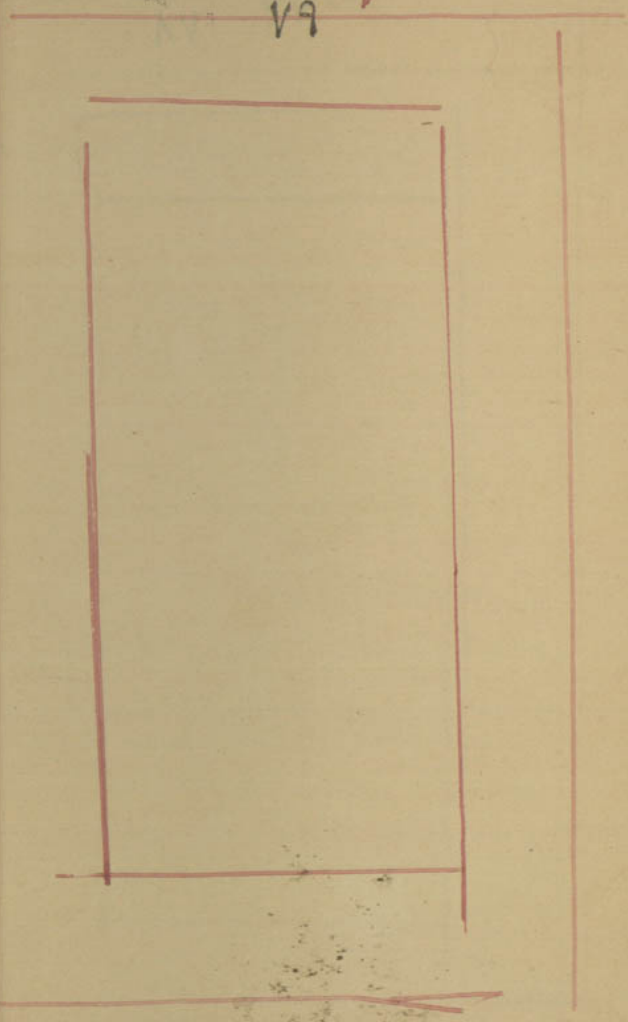
VII

4.

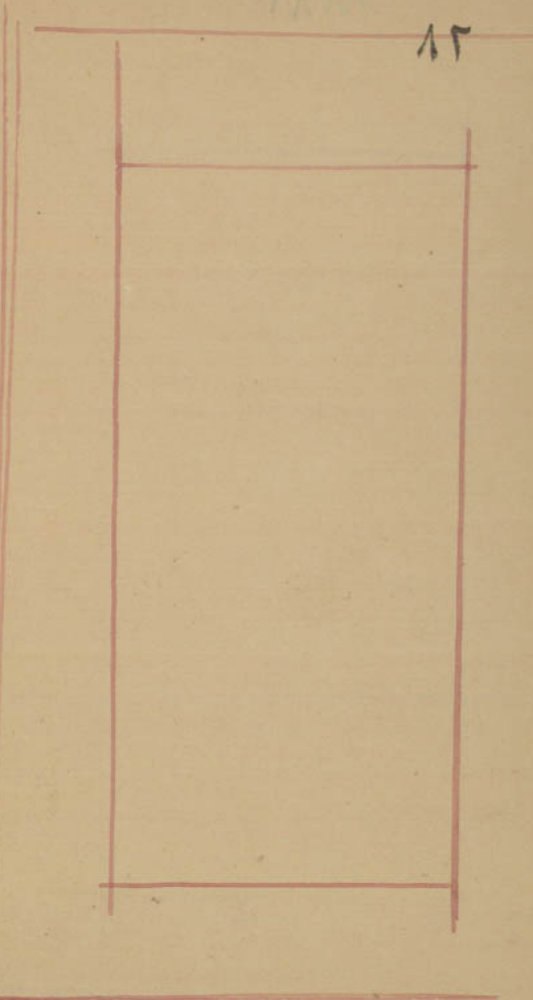

79

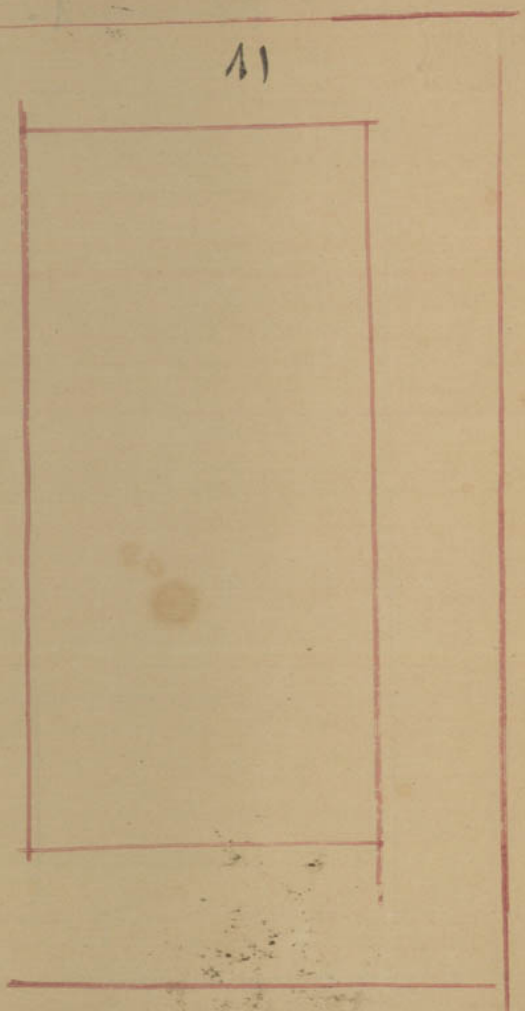

71

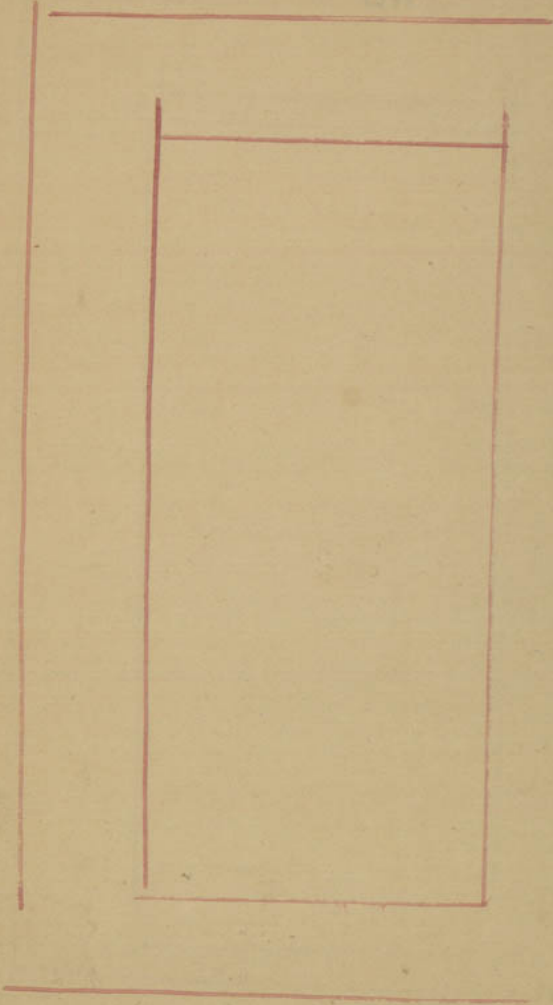
15

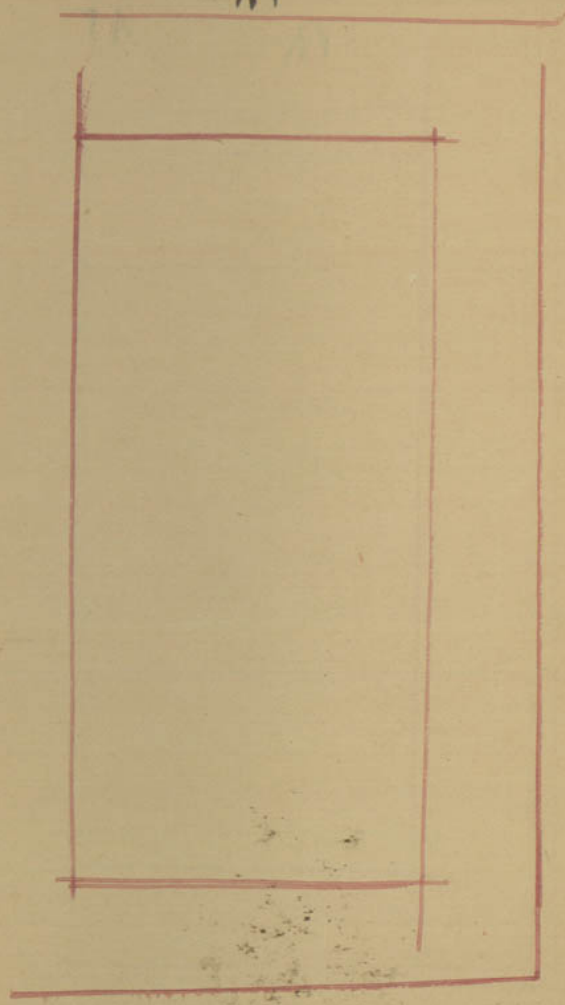
11

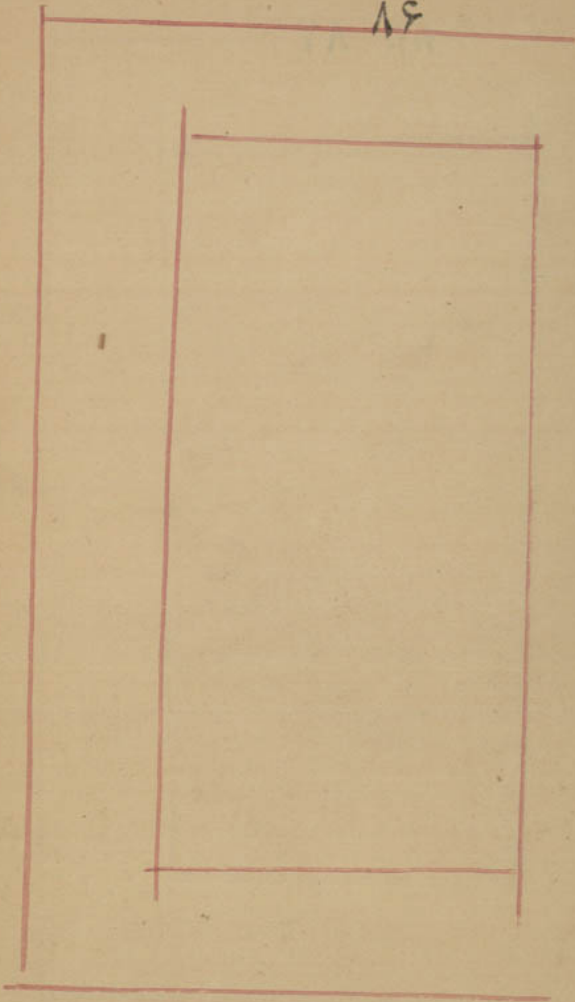
14

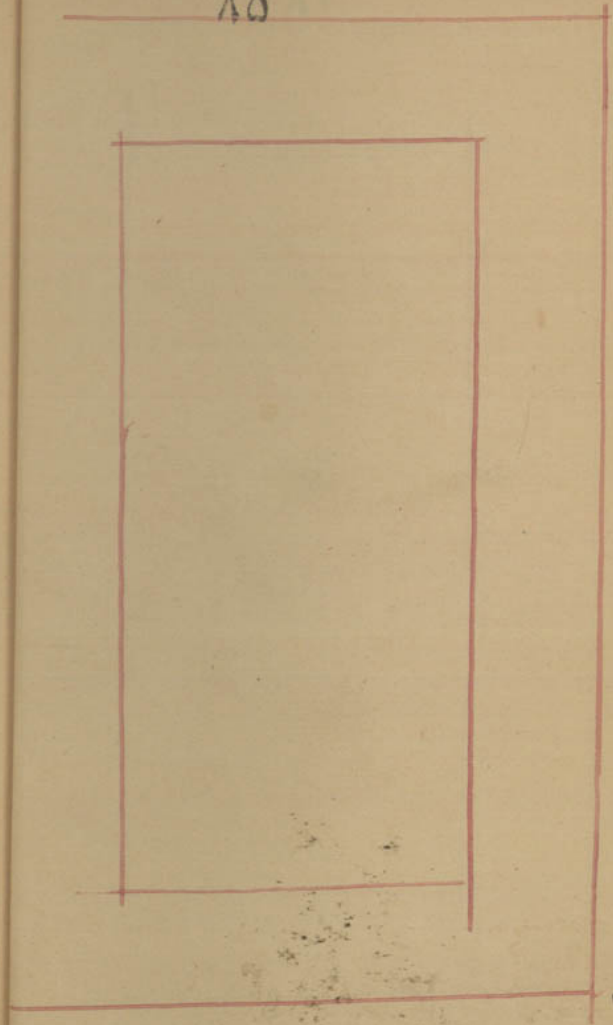
15

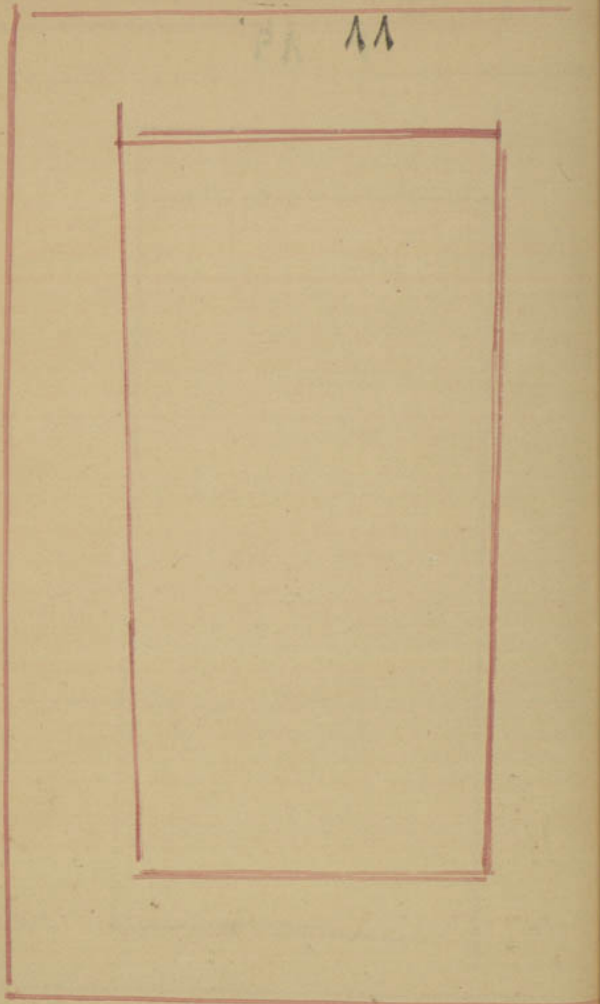
16

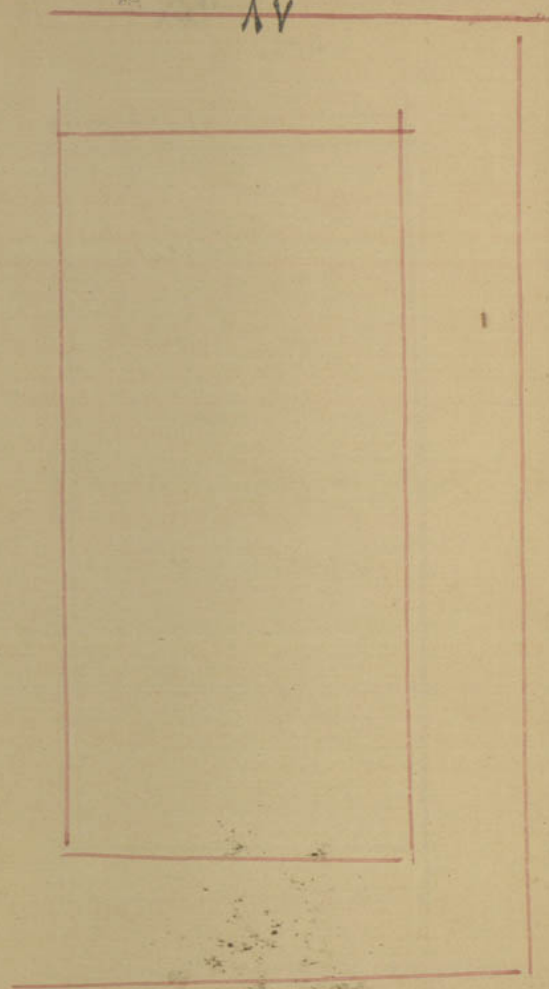
15

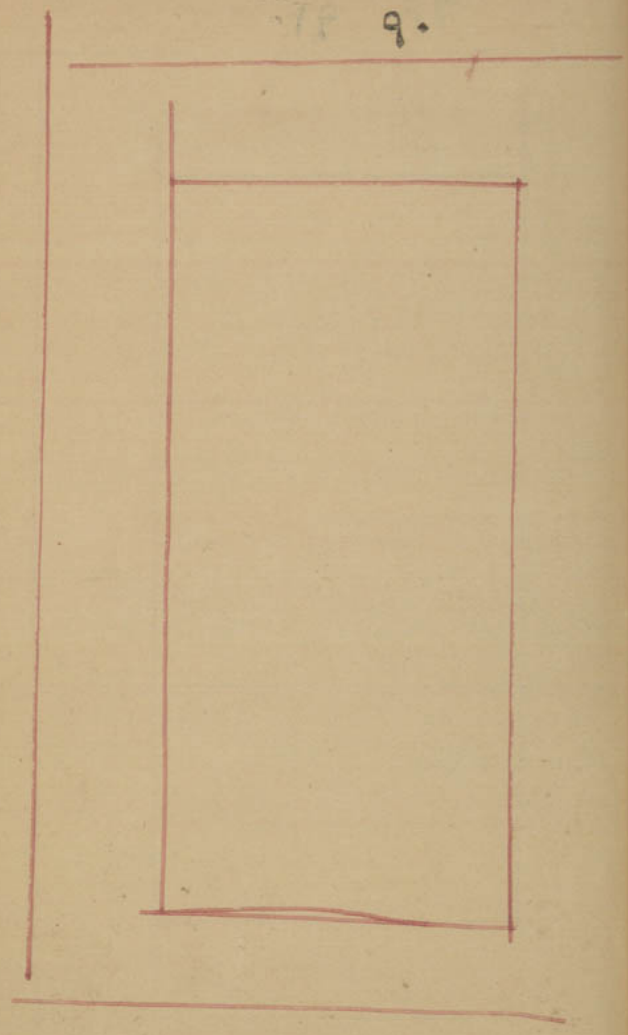
PA 22

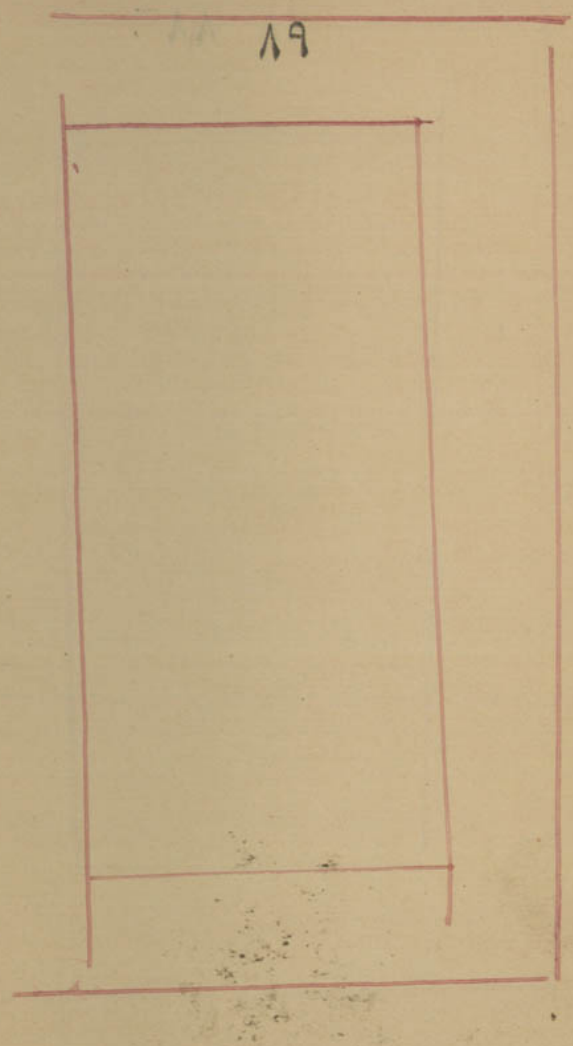
23 AV

78 9.

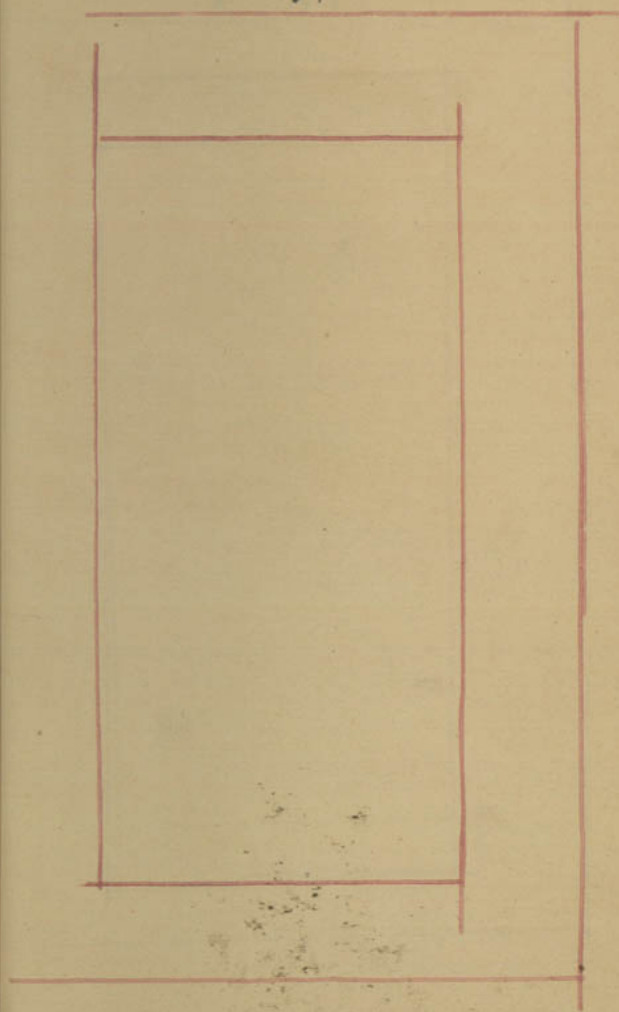

79

95

91

عهد و مضمون صلح لیت ه است مختلف
 جلارایب سایش یکدیگر نموده و بران عهد در
 آنها بر همه مکه بر نشوده و سه و سه شاره
 ان بر کز سیه معینو ان ماسه ارب خاک

بیان

و بیان خرابی بختاب لولای خرابی
 اولد قلاک بنمبر کتاب آور کیمزه کوهر
 باک بود مصطفی و با حق نزل بعد
 خراج اکماه عدالت کتر سلطان بخت
 بر دور صیت نبی عشق در عهد بهر جهان
 دلوزرم عمده لیت ه است مختلف
 ملک محمد ^{۳۳} شوال ۳۵
 السلطان العالم العادل الخاقان
 ابیاذ السلطان بن السلطان بن
 السلطان الخاقان بن الخاقان
 بن الخاقان محمد شاه غازی ^{۳۳} ملک

عاطفیه علم مفاہیج العباد
 که سخاوت بادش چرخ عرفی بجزایر
 دست طبعش چون ضیاء بیضی اللام
 حکوتش حکمت از ناز ابرار در دست
 ایمن سلطنت و کور عمان خفته نعت
 اکبرین و اللہ معین املاک المظفر
 اشرف اولاد مشیر مینما حرکت
 باین نبی همان سیرت نبیان
 قاجار المنحصر بامر تفرقه طبری

اولم

ابولفضل در این مصداق در ترجمه لفظ ما نیز
 بقایا سر قوم دلدار دست قبول برده
 نهاده شروع در نظم و شعر با لطف و تصنیف
 نموده در آن ترک زمان حکمت انجام و لام
 یافت و از این نصیب طبر بر میوم دایم
 اسبیه سلطان کمانه و مالکانه زاده شرف
 آسمان سفرون و نشاط و نهی با خاطر
 ذخایر از کلمات عمیق چون باشد
 وجود الهی حق از خبر معاین و بر

فیه بحر تفاسیر

مه یاد غیر برای خجیر یکجا

ترا جان عشاق با دافدا

فعلوا فعلوا فعلوا

نما بحر تفاسیر ببحر ان شاعر

زبان دان نیا بر آمد محضا

ببود نیه دیروز و لکان اسما

عمو عا و اسم سردان پدر

بسر و خنرا می کجا و رکجا

سمر

بیشتر و بود و بخوان برو

نشین و بگو و بخوان و بسا

کسار و و لا بین و چانه است

به ان ساق ساخ و قفارا کفا

کتر حید و همباز آمد به

برادر ککه دان و خواهر دودا

سوال است پشایا و نشانه کت

عشک و کوج لب دیم روز چه تا

به ان بر خه ابر و فرکان کیمک

دکان دان دهنون و هر حک صله

بدان چشم سپهر آمد غیب
 سیروان سیاه و تروان ترا
 آنسکن چه مرقی بود دست بال
 چه آنکس سخت دستک است با
 میرود ده دان بکیر و بده
 دوست و دشادان تویت و کشا
 چکنات سحر حبه پیر مز
 ککش لمر کفش و پستک قبا
 تو خا ابر بران خور و شوی شی

تو خا ابر بران خور و شوی شی

چلو

چلو جاه باغ رسن دان شریک
 بجز است ابرق و کوزه کلا
 چه پوز دست صاف و قاشق کچه
 بود یک و با بر تن آش و
 تیر و یک پستی دروغن رخون
 خورش دان تو قاشق چلو را
 برنج لمره دونه شلوک پنج
 کباب خست و برش چلو و حقا

بو کران مرغ و طلا دان خروس
 کج لانه و جوچه دان چنبره کا
 کف دان کسب فی لیل و نوبت
 تبوس دان تو با سید رخ خیز
 سیر رخانه تشش اش و دودی
 کله نزه و او آب خستوشنا
 صد و پنجاه کا صبح و سورتوشی
 عروسی و لاج است و با نیت کا

۱۰۱

چمنه رنجور هو از رست در
 لیل نهشته را خفت و نه سنا
 ایله نه قده نهجو نهجو سیر
 نرفه فانسد ملال و حصره
 فاعلا فاعلا فاعلا فاعلا
 اند و مل این قطعه بزوح ان
 باج خوش ببرد یا ببرد و برادر
 خال کا کو عبده ایله و درست ما
 و ف و و ریش و بار است و هم
 که بد ایستاد و نرم ابر آمد و جسته

و چمنه

شکوه

نیکوکاران صفت است بر آن شب
 شده و شکر شکر و شکر از این اول
 در زن آمدن و خطه باغ در موزن
 میم موزم و لون و پد اما بعضی بود
 گوشت لاش خور و شکر قوت بین
 زنجلیک و کج و صلیب زنگ و شکر
 کسک کشک میدان کلان آمد کلان
 کسک کشک زرد آمد آن کسک
 و آن خرم میخیم بغوش و شکر
 زنگ و اولاد و خفاوت و شکر

۱۰۳

بچول بود و حال بود اوله اوله ایما
 در هم و رسم بود شکر و در دست
 لاک پشت آمد کبزن در مجروحان خاکی
 لک بود شکر شکر سبج باغ خرم
 ایست و نرسد خرا تو کما نام
 سوز سرد و فیک بید و بر خرم
 به کسک و خرم خرم و خرم و کونید
 بزمه آمد و شکر و شکر و شکر
 خرم بود شکر تو تا شکر و شکر
 سرد جا و گرم تو و متدل باغ و سا

ساز عاریت و تراحم آهنگ
کرت بودید و کرات زوایا سید و

باغ و فایز و صبر بر جان و کجا بایه
بمنزله موهبت میان این لاله گشت
منفرد جازرات نشان در اندر فارسی
نیز ارادت بود و نوازنده زارنده جبار

فیه بحیر الکرمل علی
ای تکامیلی که در احوال بر او
انما مل انقطع ما بر کونیا و
فاعلان فاعلا فاعلا فاعلا
تابونی حمت و احسان

سبب غیب سجدان و الوصلی
رزمد و لیکر انکورت و خارا آمدت
مسکالمد سیرین خنجران و خواب خود
هم محافل مدد و اوج و کشت فعل مملو
شکونندیک لیا سه بیلا رزق
رزق خوش گوش غارشان خوش و نو
چینه دانه چینه صد که ام رسم
ران رو و خیزنه خنجران کلونیا کل

لوح ابد شفت را سخن دان و چو دیوانه است
 پندت احوال کل کلچل دان و کج باشد و
 شدن
 آمد
 و در آید هم کا نافع زردن دان
 نشویش زنده دان پند آید سوخته
 بوز زرد و سبیل لوان بوی تپ تا ط
 یک کف آید یک همیش او شست
 کوب بوج خالی بسیار تیا و خلی
 از

ز کلمه پلنه آه و مالک لری برمه که شش
 آینه زک بود آب روان آید خلی
 کوی ز کوان جعدون غمگین و کوی
 شب بیه شو پر پر بر روانه باشد پا
 خانه کوزنه و کوزر کوزر خانج
 یک صحرای با باشد کبوتر پند
 خوا کبوتر سفیدان چنته از کلام
 ای بوی از سر و آید لانه غرق کلی

سپهر و ماژ و سوزن این تیره ان نام کس
 مرغ ز بنور آمد ز زم و هم کس
 پخته بپخته کال نارسا کولت بو
 بیول آمد پس بزرگ و خورد با
 ذره سسک و پیرایشه نور لنده
 همه میزوم و او و روغ ذراع کن را
 گر کسود و تیره شکر و دو این لارا
 شکر و کسود نارسا کولت و سسک

۶۲

فیه الخفیف
 بجز که یکده الخفیف انشا
 عرض می بخندمت شعرا
 فاعلاتن مفاعیلین
 یا بیومرئند مرجیا اهلا
 تشنه تشنه و گرسنه و تشنه
 سگ و فریاد و وکت و صدا
 تاشه تیشه و تیشه بود تیشه
 همه لره بدان و دستها

تره نيزک بدان و لا سوزن
 شلغم آمد شلم سلف رزنا
 رگ در بر آمده امانت لبت
 کف زدن چکه دان و چو سما
 و شلغم سگاف و هم مردار
 تو بدان سول راز نسل زنا
 آنچه دان ريزه کلون گنگ
 همچنان انترنی کشاوه ادا
 هو آن فحش و قلمبان فحبه
 سوس و لنگ است کون و داده

بجز فحبه

دای

و اشقرین داسان و او شعلق
 هم تو سخاق ابدان کتست
 با کله با قفا عدس مرخبر
 خرم کنده است و جو گویا
 چاکه خرس تره و پلینه از لبال
 کرگرا هست نام بنر قبا
 سات لارنس و عود سارول
 حال مرخا و عجمه دان پر خا

کرد چو بان و کاه در آن کاش
 بزرگزار مع و کلاه
 است خرد دل این تو کلمه تیره
 چون کلاه جنگی تکلم
 دره بره بوی یک رسم
 دو مهر تو ام و یک آت
 تو بر زاده بر لب و بن سنج
 جرمه پانز و چو ز بوی

جغد باز است خوش بخت کلاه
 کسک و همفازت و کوه و کاه
 کوه دگو بر آمده بونه
 بسته بکین حضرت است رما
 کوه بوه کوه کوه کوه کوه سال
 ماده اش در آن نم ز شش جانکها
 چون بک بشکند بر یک بیک
 و نه غرقه بسینه تجمیست
 امیرش کین باره کوه بود
 چنگل سمخ است اسر دانا

اینست از کوه کوه
 کوه کوه کوه کوه

تشت جل نیش و لیس که است
 پس نوله و نه بود دریا
 مولادان درخت برشم
 ریش تو یغور قرمه او یا
 هم ضایکت کرد نوروزی
 جور که کشید و لیک شوکا
 فی مجربخت
 خجیر و خاک کجا بی روح خجیر
 ها کرده خا خا خا خا خا خا

نوعی

لست در آن تو ای جان در آن

مفا عین فعلات مفا عین
 نر مجربخت خونه بنو کهای
 لکه ندر که او جان ان کو حصر
 خفت کلین خاکست و تیز
 گنو که بود این ابلق آمد قده جان
 چه بنر آمده سوز و دراز بنر سیر
 بیسته و بجهت جبهه او کوسید
 بنجوش خشت این بفضش آمد
 بپویه آمد شومه روم گشته کوید
 بنو که گفت و بده داد و سیر بکیر

بود آن که در میان
 بخت شارب و پیوسته که بخواهد
 چه بود که کش بود و دل چک باشد که
 بخوشی از بخت مانده و پویند که
 بسوخته سوخته و خور و گشت صغیر که
 گشت از نخته و چه پویند که بشورده
 بجزده مرده بدن روضه خویش عشر
 بزدن است زدن همچو بوزن جان
 گشت آن است دید چه دو باشد ویر
 لطفیست بکنه زنده بود روده
 و که تو غلبه آن خور نامت ساس فقیر

بخت شارب و پیوسته که بخواهد
 چه بود که کش بود و دل چک باشد که
 بخوشی از بخت مانده و پویند که
 بسوخته سوخته و خور و گشت صغیر که
 گشت از نخته و چه پویند که بشورده
 بجزده مرده بدن روضه خویش عشر
 بزدن است زدن همچو بوزن جان
 گشت آن است دید چه دو باشد ویر
 لطفیست بکنه زنده بود روده
 و که تو غلبه آن خور نامت ساس فقیر

بلوط نمود و جاور کس ز بستد
 چه ناردن بود و جاور قوت آمد نیز
 شکست ستاره بودین روجا ستار صبح
 که دیدنی بودی و کس ز پند منباید
 بیم دریم بودی معزورین و بیرون
 در زنده بودست و میت را تفسیر
 بدان تو کتک کنم هم کتک را کنم
 فطرا مده کلوا و با پیرت بگرد ویر
 فی بحر الخنج

کما یخبرک در همه دل بجز آنرا آری
 نه بر چه بیرونه بکرمان محض ما باوس
 معا علین معا علین معا علین معا
 نه بجزش حومه انرا بجز هیچ این بیجا انرا
 نه بخواه درش برین دهن بود نه
 بره بگر بروج بروج بجز بجه پست
 پستان است پستان بکن بوج و مال مال
 و ما تن است حبسیده بهل بکدر از دیگر
 بیان بویشت بریان سو بود سسکا سوزان
 چه جا که رود بار این سو، آن سو بجهت بود

بیان تیرک در عرق اول و کلبک در سسک
 چه بجا کرد و مرغ تقار بدان لب
 که در سو بخار و کس که کم تر ناسم
 که دو تا جزیری درت کوشیز و سو سبز
 چه قدر کم در روان و اکت با دیا اکت
 کس از کل حقیقه بجز و کولک بوی کل
 در شان کاشتن کل دان بشار و میره
 نیمه نم ندومد و مریه نام و تر و ختر
 و خاستن دان خرد کردن تی کرد چنان
 چه در سگون این انداختن را تو بون سسک

بستان ساختن داماد زود اما زود نوسه
 و چه بچ است کوزه کا ابراره دن نه نه ماد
 بسوس سائده بسوس له بسوس له اوده
 بدان دار بونمانند و کا بر آمده یا و
 فرجه جنت
 ایا حجب بر کاه که پیش چهره تو
 ندانند فلک و ماه و خورشید و
 مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن
 نه جنت این طرفه را بشنو

کلام

کلام بر که خجسته و چه بیا مد جو
 لها شانه شکوفه تنی سستی آلو
 و نوشته است سفینه لکی ماریم سلاب
 که کفخ کفخ کفخ کفخ اوز دان کرد
 بدان تو مبهوه کلاب و خوزه کالک
 کو پنجه ما تولد ایشمال است نه خالو
 یمنج سوز بدان بود بو نمینک
 چه هند وانه ضونه کوهک بو کاهو
 پیریه بلکش لور و کسک پیوندان
 که سنج ککک براه است و دوغ آمد دو

کلام
 در این کتاب
 کلام
 کلام
 کلام

نفس تروک بانم کتہ تو سید
 کلش تو سرفہ بان و ساجہ سوسو
 دین درہ ادرین لاجہ عطش شافہ
 ولہ و یاز تو خمیا زہ دان زلف زانو
 سلامان تو برہنہ تقیض آن ہمیش
 ارشاد کفر نقرین یعنی بود میسغو
 ویشار آمدہ بیدار پون باہم لست
 چنانچہ آمدہ وقت است معینش کردو
 چہر و لولہ سبدان سپاہیہ وزیران
 کہ بہت دہرہ لافند ہرہ و فقیہ پارو

فازت

فسادست لو سار و کتی تو سید
 و قدرہ تو برہ سیدان وہم کتہ رالو
 زن سبطہ تو کولہ او سرتین
 سیمین فاسق ان کتہ بر آہستہ کتہ فرود
 لو اس و بہ و خوکستی دراز کرکاز
 کتہ بچش کتہ مار ماوہ و بران پینو
 فی بحر الخفیف
 لیمہ اسماں حسن و حال
 کتہ اندامی بہ نیکوئی سہال

باشنی کرده ان وصال شغال
 کز بدشتر است باشنی شال
 چاقان جزل کوه گد است کوزن
 خرس و کفان دان دانش کفان
 سوش کل آید بشنی سوزل
 پوز جاشیران و سوزک تنجال
 اسپان سفاج و دوش کمان
 ریم تخم است و شاهزاده خال
 قاج کوشک بود کوزر زردک
 کله کیتاچه و ذوال ذیکال

نزد

تند نو کاهل و منزه بر مزدور
 بحسرت گشتل همان و زمان
 کز لایخ غلف کلاه لایینه
 دست بکنن بود بر اوجن باب
 دان کیشرو گری جریب و ففیز
 چن کوال و رسن طناب و چوال
 زورقت باشد و پیمته گرفت
 تن و نوشه است معنی برو باب
 هست سالیک دام ماهی کیر
 آسبوا آسیا و چال کودال

است چهار و کل گونا
 یک بوجوه و عقب و بنال
 نوبت است و تراش نو تر
 چه بود که کف کمره چنگال
 آله باش پوری باشی مرغ تقوط
 چرخ حاصل اینی زن سیربال
 چاک بود پاکر یک غلطانه
 نوم وقت و بدان زمان از احوال
 است صحرا همه و پسته کینه
 خندق و پسته آمده جزو کال

ار

است و رزاع اول و بر نر
 بخته خایه کشیده دان به قال
 فی بحال مضاع
 سر مست ظاهر کجا انرا و محرم
 و لیسوسنه دو دمان
 مفعول فاعلا مفعول فاعلا
 کلمه من انهم ضامع این بحرها
 و در یک با و یک ختم به شام
 پیمان و یک باخ و او ش او ش
 آتش سکن غلیظ و در و آتش و تیغ
 الما و حفت و بناس این هر سه دان

کتابت در این کتاب باشد و حسن بید

هم زنده است بزرگه و هم در زمین میهم

و بجهت آن وقت بکشته ریخته

سنگ تریک است تریک و تریک کم

سیمون بران تو شادی و کوه آمده اور

پیشتر بود و هم در شه دان دم

لوندی سک بود و زوره در نصال

بشر نه بدان نوشته و سپید بود

گرم آمده اچک و چک است مورچه

گند و بران تو اول و ز نور را از زم

بخوان

بخوان بران تو قح قح و بکار اهل

چونما کتاب باشد و شب را قسم

در دشت باج و باج بود شسته میوه

عذر بران تو جوفه و ابریشم آروشم

اشکت من از کوه شعله منیل

فکتری کزانش با باره بلم

فنی بجهت کلین

دکام محی که خودش تو سپهر و دما

بهر امان عاشق گشته در دما

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

نشسته من نشسته و آن بیاورست که در آن
 که بونه میشود و آن و بنویس آمده کفایت
 که از آن عول بشنویس نشسته آنه اول
 بهشتیان را گرفتند و آن بدان را این دادند
 تو بر دانی نمی چه و یک مس بر من
 یا زنده و آن تو مراد و بنده زنی تو چه زنی من
 بخورده خورد و خوردن بخورد و میرنیم من
 و نشسته زید و حسرت که من سرش و دل
 که بر حج پسته کوس و دینه مرغ آمده پان
 که در سیکوم است با و بخان و ما است همه حسیه

این کتاب است
 در بیان
 و در بیان
 و در بیان

بدان را تو شغل و آن جو لوط او حکایت
 بسیار تالار و خویا حنفه و کلخوم و کلخ
 و لیس و کلخ و خیر بدقل و قریب و این نکته
 بود چه چینی شک و کاشتن آمدن کشتن
 الا کسنا و عسل شک ختم و بهر برام
 چه بر صبه مرغنه آمد بگوستان منت خابین
 پیشول و قفوز بود و له سوسار و آنکه
 تمشق بود و کانت و کاندن و آن کاندن
 چه و آن نیم سوز زردار زاده ای چو چمن
 که این تملک نشسته از تو مشه لرم

دو نوبت باشد بنویسد که هر دو روز
 کف در نیمه بوشن هم در آن منع کردن
 در اسامی ماهها
 سی و ماه کج و هر ماه تیر
 در هست مردال و شردن و میر
 چه او نه نمه و لکه ماه است دی
 ز پد بهمن و است نوز و ز خیر
 هتک را به آن خنده زارند
 به این بر یک صغیر و کبر
 صفحه بسم الله الرحمن الرحیم

یکی چشم دانه می آهو و می
 مسه و جان خدای جان مده
 فعول فعول فعول
 بصریون و ده جامها
 سی و نه رادان تو با قره
 جان کاسپر یک ماره آهو بده
 بدان راه جان تو با میان
 که در است دفعه مساوی سره

در اسامی ماهها

این سنج چاقو چاقو
 بوغاز لاق بیره اند وره
 قره قوش له چه قوز قون خراب
 دکلم له تور دان قسیره
 ککله پند کوننده وز کا و
 بوذ کول و توره دان تویره
 هبلایم خورده هبلوط دان
 چه قاشاک و خس قرته دان و چه

پنده بست و حصار باشه کینه
 بولاق اوله رانام اوله نره
 بران صوت کیمیک ماچیک چیک
 تله باکن کاوات و از خیره
 چه خور بر نغ دکون دان کان
 که چوسوب سومان وره هر
 و بر برش کون باخ و دسین
 چه هویات یلو و خوره دان خره

قنات است سوما چشمه کنو
 چه داسر برای چه موعده
 چه کشتن بکوشتن گشته گشتم
 دمنه لکه کرده و کرده کرده
 در اسامی ماهی ها
 که بخوابد اسامی ماهی
 و در حلال و حرام اشراکاهی
 اسپک و سلف و کپور و سفید
 که کنو تر از آن نخوابد و بپزد

تیل خن ماشر ماشر است و چکامب
 که چه شو که دست بر سر نیایب
 سکل و مده مار ماهر و نرمنه
 که بویتم خرمیه و خورمه
 این همه در آن حلال یا اگر کرده
 که لذت ندهد و دلکش و در نوزده
 طس و سکن بر و کلین حرام
 چون تمهتیا بر خودی و عوام
 در اسامی حرمغان آید

بشنو زخم بجا اولی
 اسم انواع طایرانی
 لکه و قزوینه نیم کسک
 گشته بین تکه نیز دم و کرک
 بزرده دم اور کرک و شنه سبک
 لفظ کسک که غاز و ادوی
 کچک و هند غاز و ادوی
 پلک تبر مرغ همت و حیا
 زیکه شاه بسته و هم مسیلا
 زنده و قلمت کج کجا در نا

علا

علا شاه بردشت و اور شنو
 همه بالان و سیک از یک سو
 ریکا مرغ آبی پنجه کا کاشت
 اینهمه طایران در باله است
 صف اسمی اشجاس
 مرض و طوق و شوقش و نمدار
 کج و تار لاش و هم سودا
 آسب و جز کرات آمد وال
 لرن و دگر شوشار آمد و چهل

اسامی نباتات
 بشنوا بجهان چو دوستان
 رزنبانات آبه و سحر
 قهوه و گزنه و خمر کج
 بلهیم و دلدرد چهار وقت با
 مسک و زعفران و زردک
 و زعفران دم و دانه کز مسک
 اسکندر سیس کفتر لرواله
 و کد اسیس و روبر کاله

گله و اشتر تکمان برین کاشم
 بلخ و بجز بلبله دان و علم
 خرد گنبد تشر کرز آله تار کج
 هم چهار و میشاک و زرد
 بنه و اشتر ضی برین و
 ولود و کرک چرو اشتر
 غازه چرو اشتر و سرقه شکر آله
 اشکنز و اناری کج خارا است
 دیسال کوسفندان

که بخورد سال حال کوسند
 بشنود زمین بیکه بیت ای بو شسته
 ماده یکساله میباشد سنگ
 هم بزیکاله اش باشد ششک
 کاهوی ان ماده که ساز همزدو
 طلق آمدنش مده بگوشک
 کرد ناز را هم گوید فرام
 هست راز اسیده از ای سنگسار
 کلر ز بز که بزقاله دان

این شکر ز غله یکساله است
 که در ناز را هم گوید فرام

سماحی کاه
 ای جهان عدل و نبل و خیر
 میده رنگ حال کاهوت کهر
 هست سنگو کاه و ما و طیف
 هست ووشا نبرده به اصل
 بارز اسیده به نیش کشنده بار
 سیخو نازاده بخوانز توبه بار
 ماده یکساله بر بالاتم
 سنگ یکساله ترات محسنم

کاس کا چنگ پستان دانا
 ہم قصر نازاده سلسلہ سوزانا
 در سال چاش
 ز جیش کویم ترا من خبر
 چه از حالت ماده و چه نوز
 کہ کی بچ جایش کیلادان
 مشوراد و سالہ تحقیق خوا
 بقہ دان سالہ زتر راقین
 حریہ بوجا وہ اش انجان

در بیان

در قہین او اتم جا فونال
 زوزہ دان تو صدر کرک و نفال
 قورنہ از رنگ بو زمان جدال
 ہم تہ دان صدی کا وینسک
 قرنن از ہرم جا نوز در چنگ
 ہزلیات
 یارم جو کتر نیند ایکن باورین نیند
 کشت کمر تو زنتہ جا دو نم نوز کورین
 ہر دستہ و لودہ تو بہ نیدی جا دارد الہ با نیندی

در بیان

مژده کا ز کردار
 کسده ز نظر کند
 قول آمد و در جواره
 در اند و دو کج و کاره
 زین و جای جو زین
 فز زین او علی
 کسک کس با کله جار
 خان نشسته با کله بنیه
 مژده کا ز کردار
 کسده ز نظر کند
 قول آمد و در جواره
 در اند و دو کج و کاره
 زین و جای جو زین
 فز زین او علی
 کسک کس با کله جار
 خان نشسته با کله بنیه
 ایام سکونه ما

مژده کا ز کردار
 کسده ز نظر کند
 قول آمد و در جواره
 در اند و دو کج و کاره
 زین و جای جو زین
 فز زین او علی
 کسک کس با کله جار
 خان نشسته با کله بنیه
 ایام سکونه ما

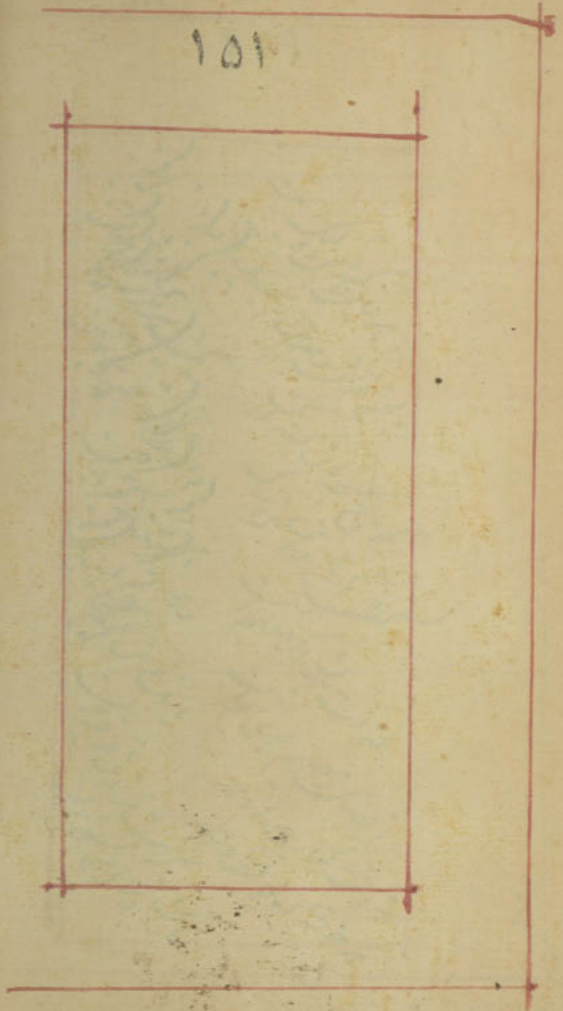
ایام کهنه کین
 نغمه فتنه و صند زین کین
 کوه جاج و کین کین
 که کین کین کین کین
 نه زین کین کین کین
 اقصای صلیم بوی کین
 نو زین کین کین کین
 ارفخته ارفخته ارفخته
 کین کین کین کین

باین تو کین کین کین
 کین کین کین کین
 کین کین کین کین
 کین کین کین کین

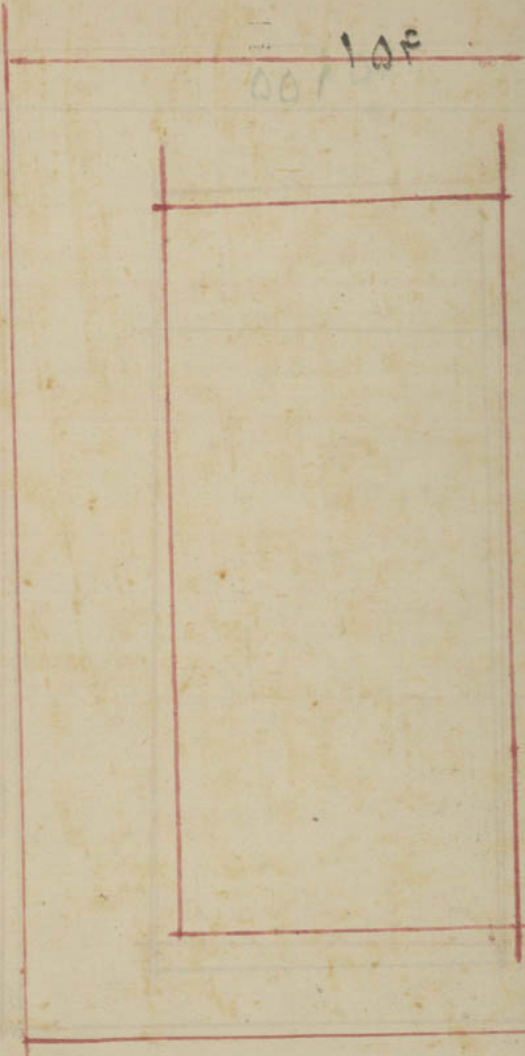
101

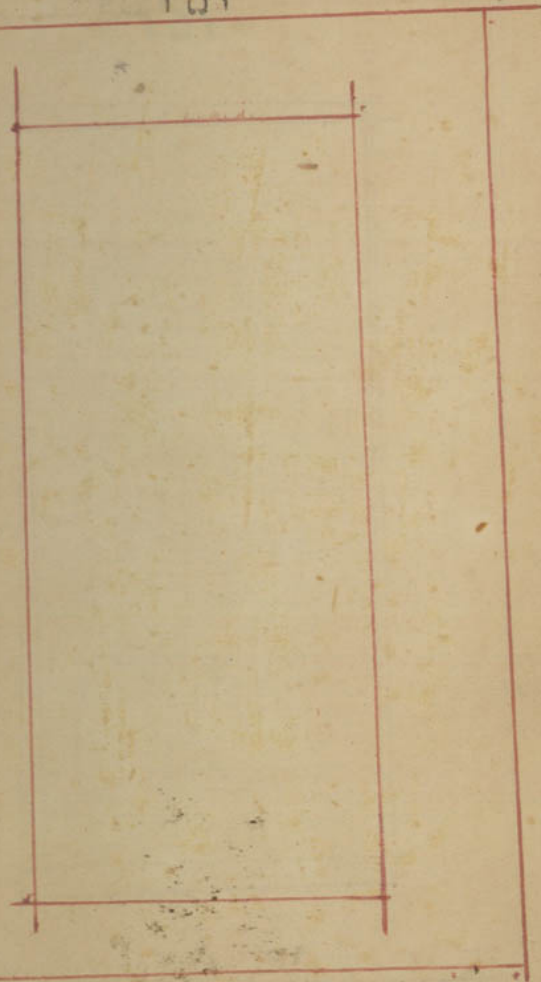
101

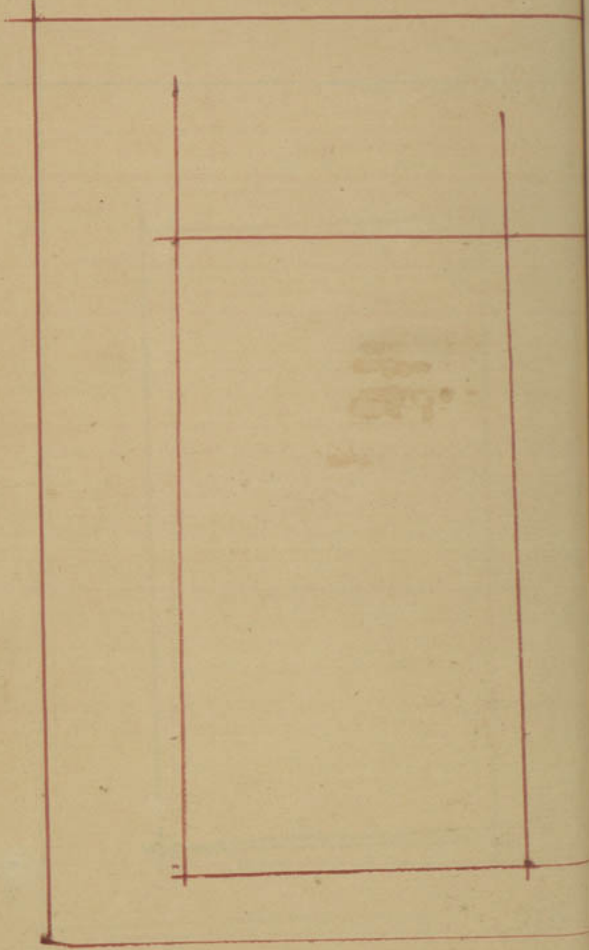
104

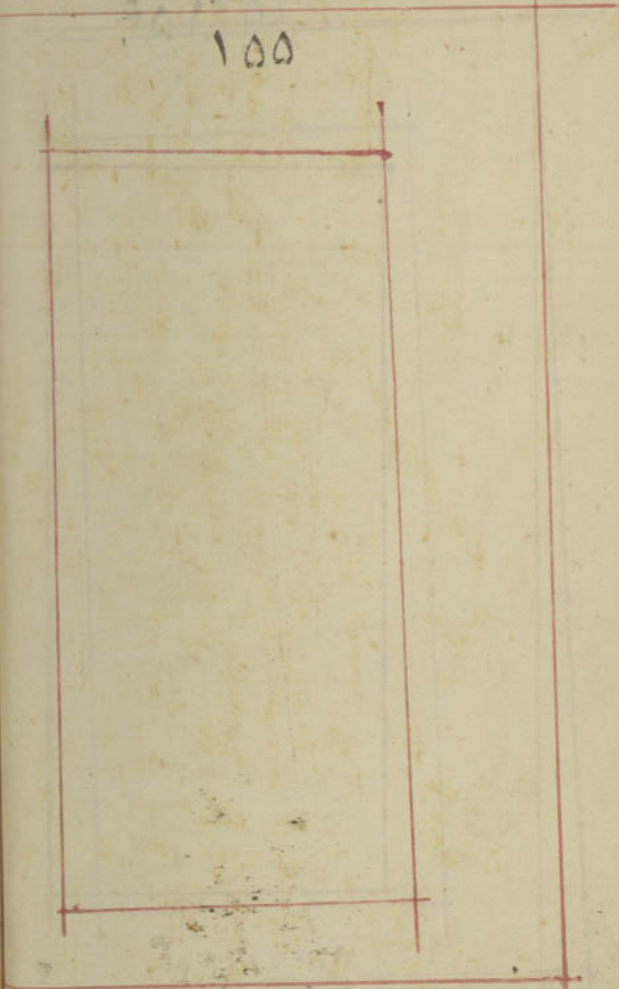
105

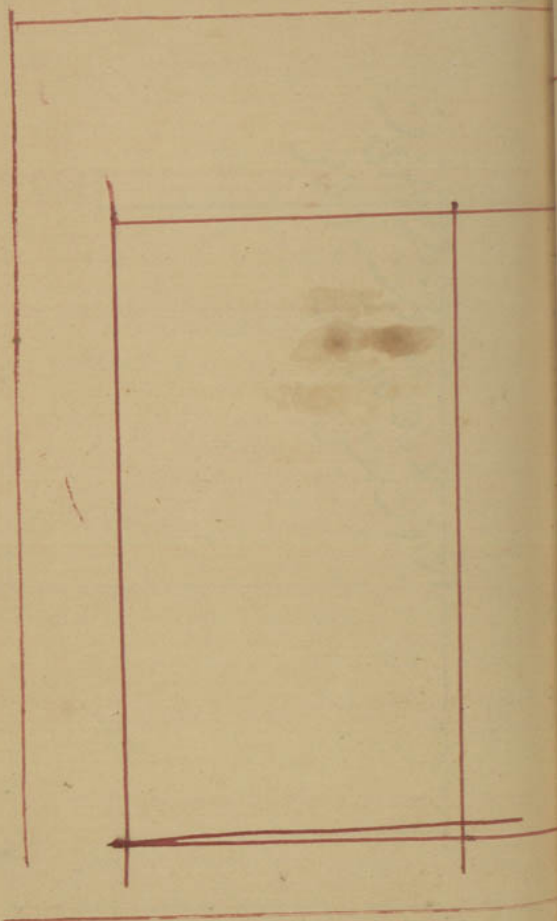
109

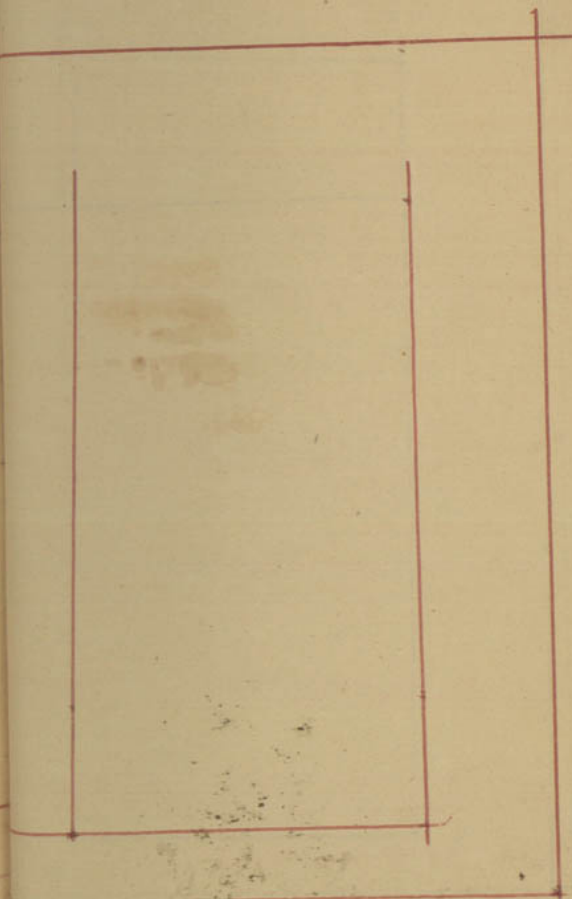
100

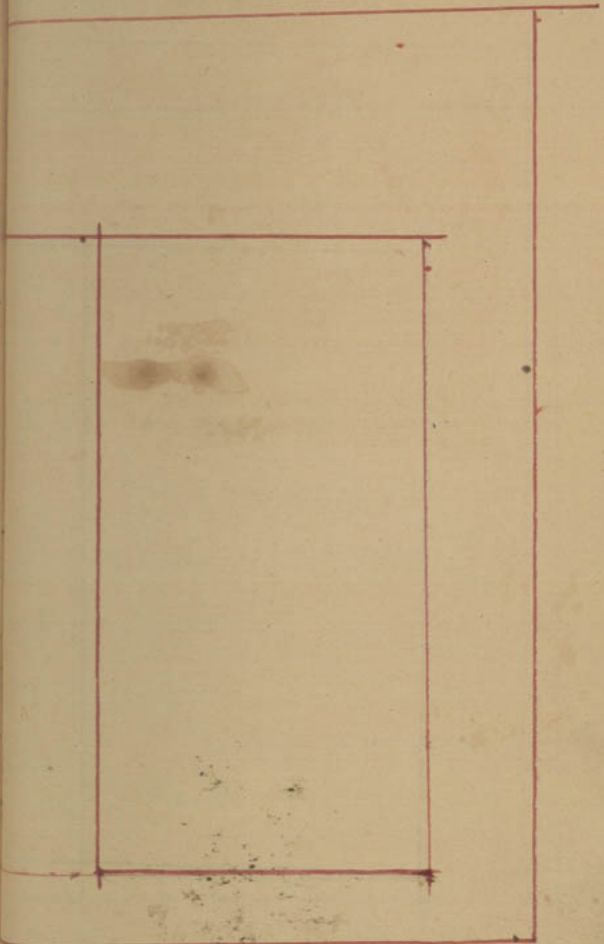
104

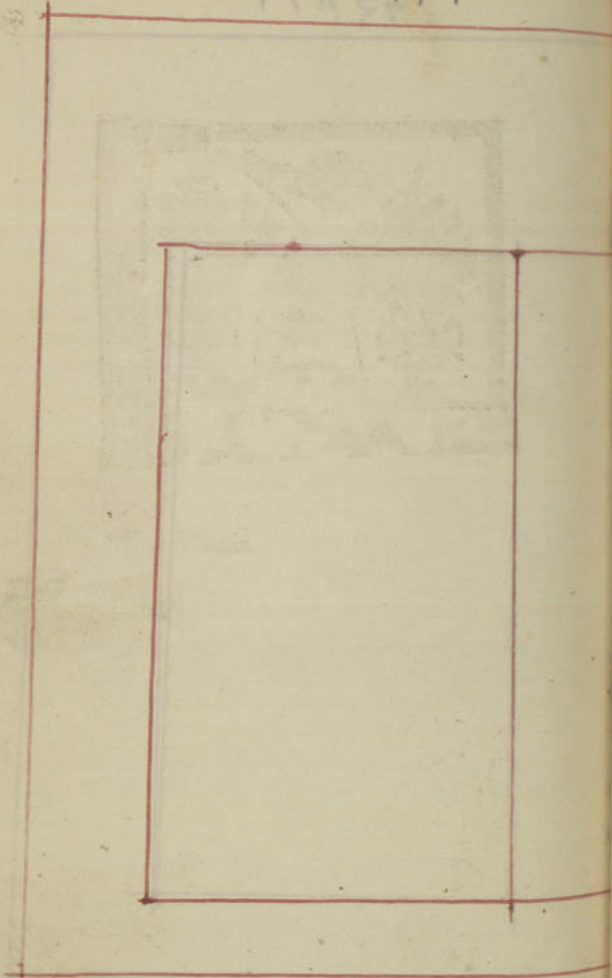

104

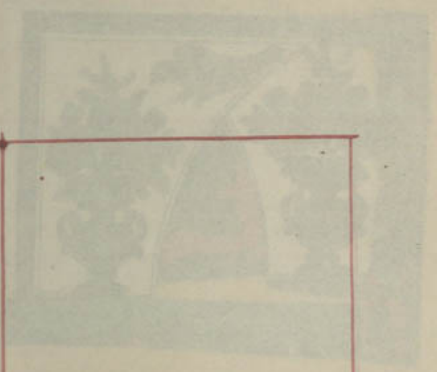
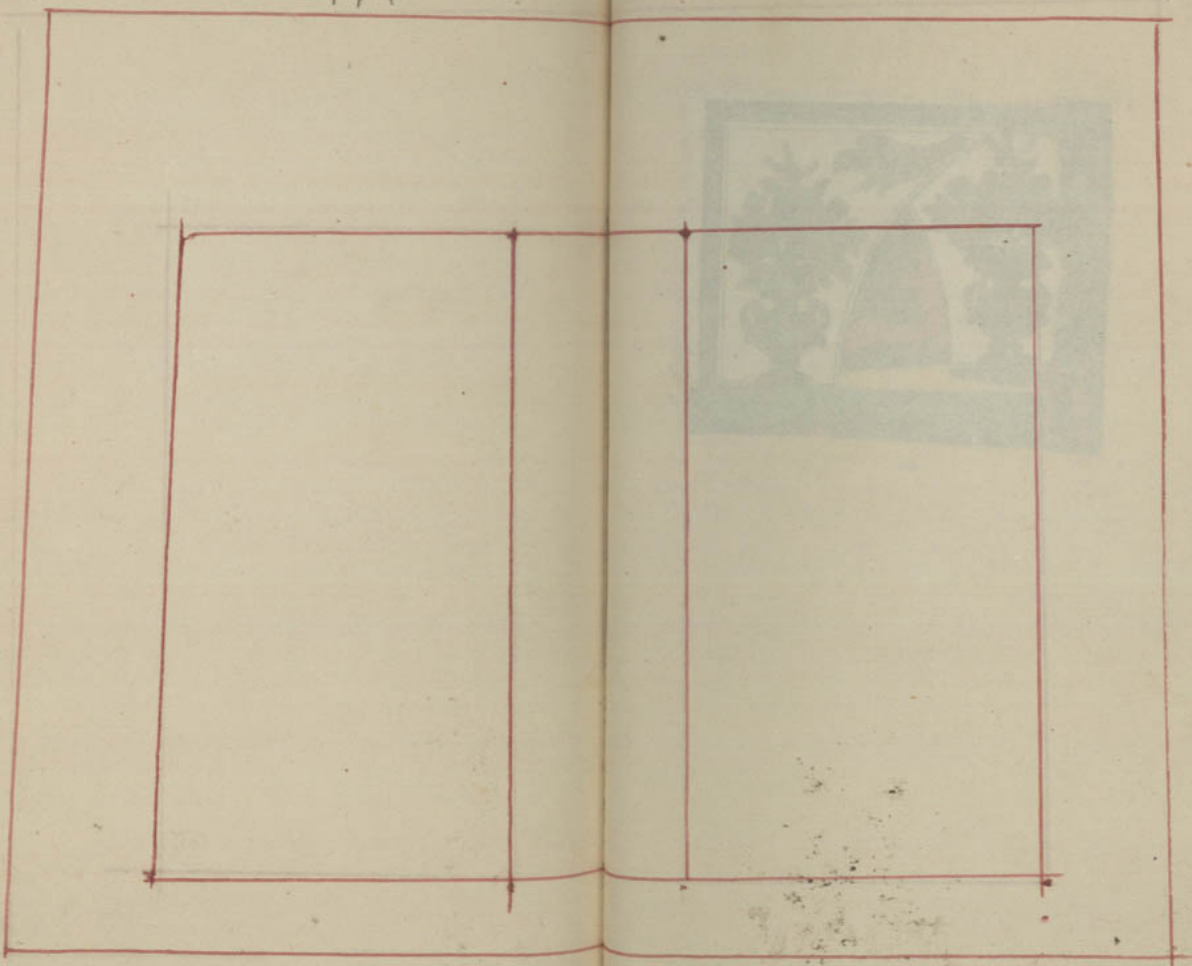
فردی
که در علم
تاریخ
و جغرافیا
و طب
و کیمیا
و ریاضیات
و فلسفه
و ادب
و شعر
و تاریخ
و جغرافیا
و طب
و کیمیا
و ریاضیات
و فلسفه
و ادب
و شعر

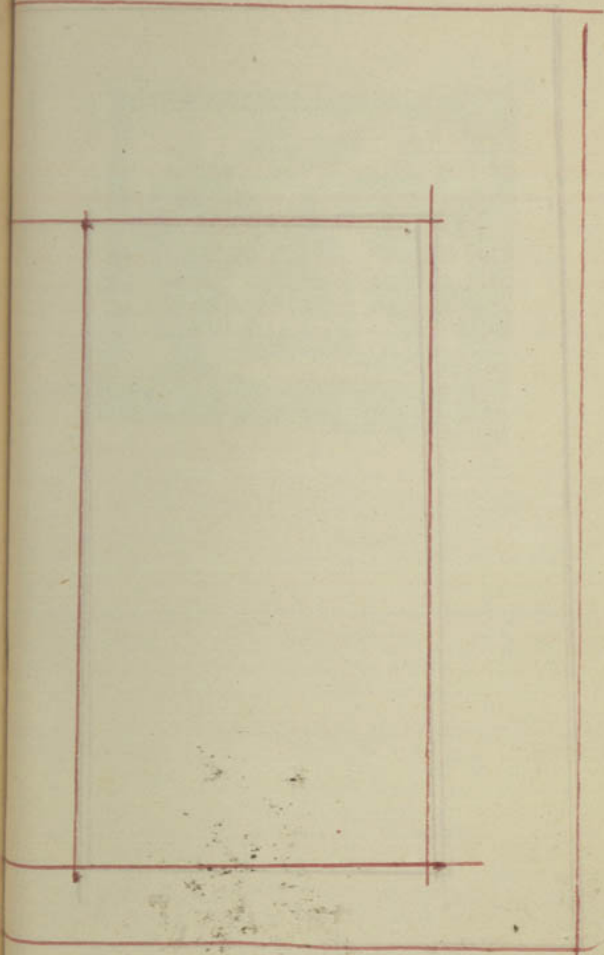
196

197

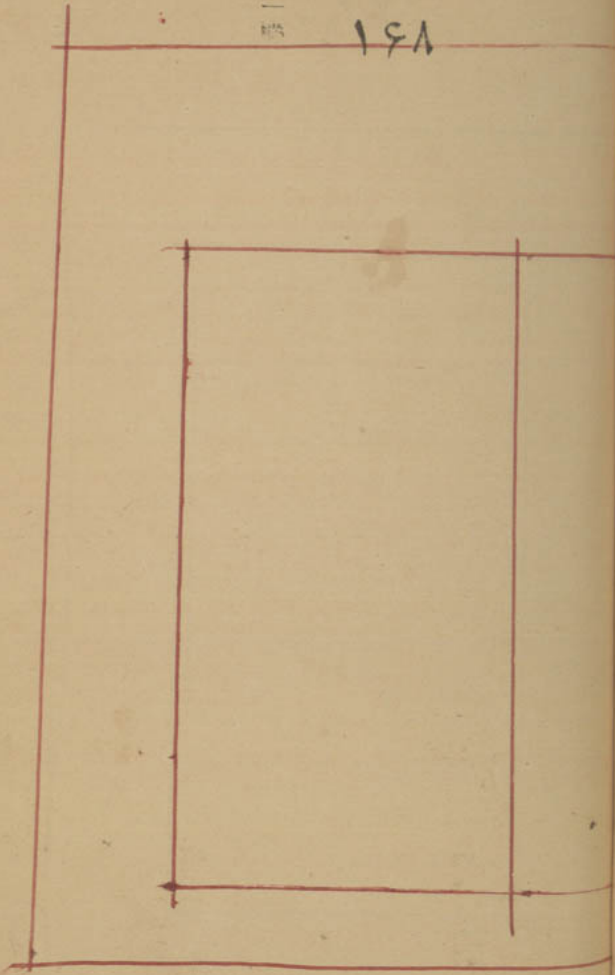
199

190

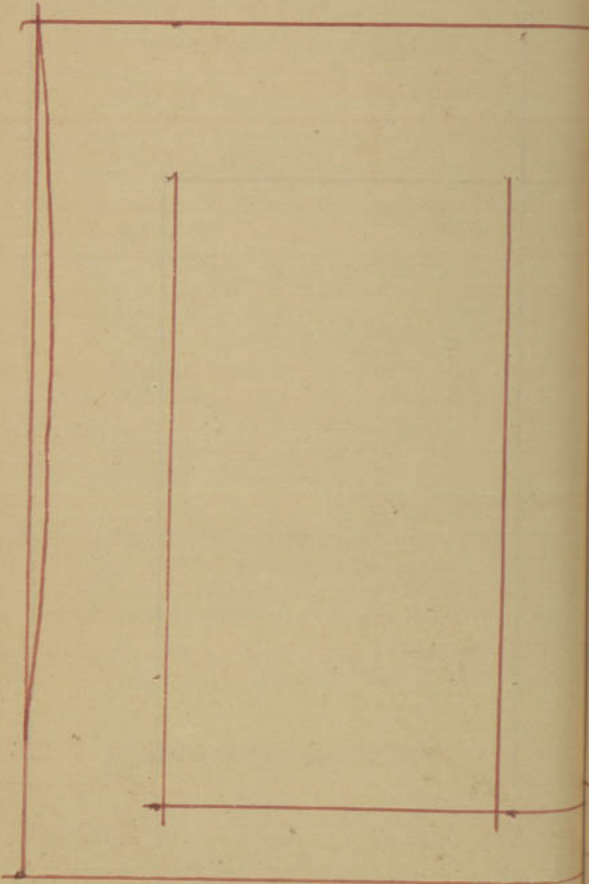
191

191

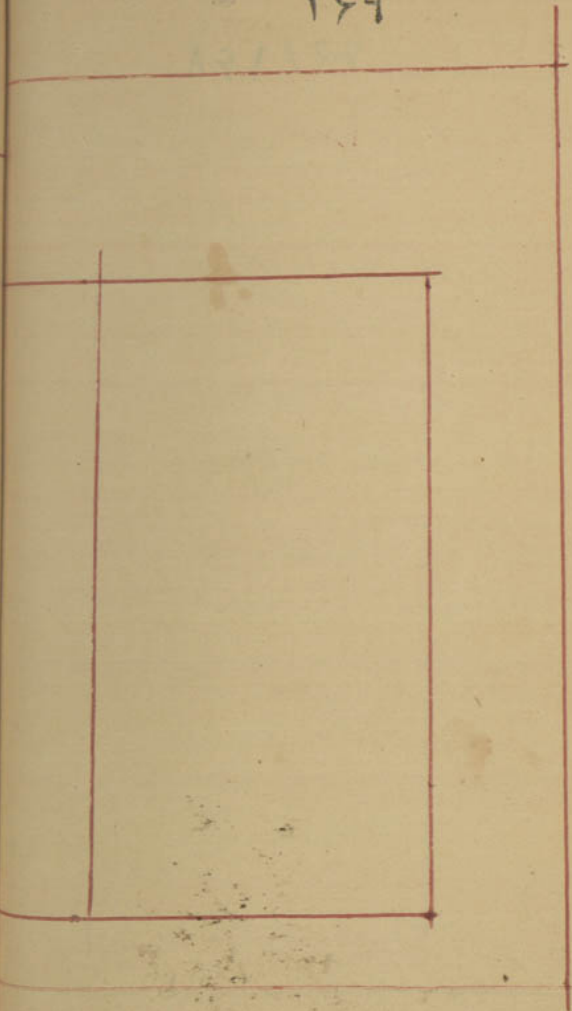

191

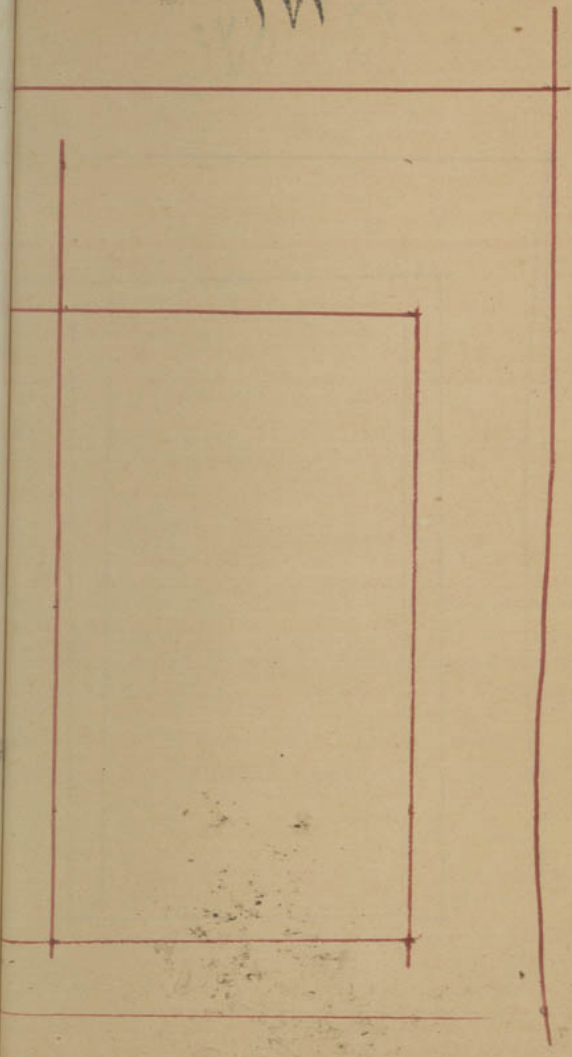
170

169

[Faint, illegible handwritten text in Arabic script, possibly bleed-through from the reverse side.]

بسم الله الرحمن الرحيم

بمانند این علم را که یونیه و از عجرات خجالت است
 در بطریق تین از سلطان ایوس قرن رسد و این
 از صفا حضرت نبی خرازان صوفی است که بوده است
 در وقت مولای او رسیده و در حکام آن خلد است
 و طریقه است که شرفیانه و هرگاه که نشود
 شرف حال و گویا بره یا قبح بسیار تحصیل نماید خودی
 طاهر و مالمع از ارشته درین زمان نشد گراید

بزرگ صفتی که در آن حال و بقدرت است
 و طاهر بر طایفه از در شکر کثیر باشم زیاده تر که
 رشته باز نمند که این صفتها و هر چه را در دست کنند
 و خود کبر و طیب طاهر باشد و نه تجرد روح
 لایس بخواند گفته در شکرها بر آن شخصه
 یا سببه که از در و در کوفت خود نمند و طیب است
 و نیز صفتی بفرستد و در در کماله با سلطان
 ترا بر روح حضرت است بر سینه و کجیل و عظمه
 کیر بلا و بی عین این صفت قسم به هم در صدق که
 و سبک و به و صفتش از آن حدک سلطان
 یا اساز گفته کیر از سلف و کیر از طرف

برسم نید و تا از هر طرف کس را نماند
 بتر را از زمانه در آورد و آن در هر دو طرف آن
 به سجده در زمین از خنده قمری خاک بر روی آن
 از زمین شده و به خط نایب به نظر است پس در
 نامه و افعال او به حکم هر شخص در تحت آن مطهر است
 کیفیت بر اثر حال او در هر شهر و شرط دیگر آنکه در حال
 جانب و تصرف او اس قدر است برین امر که
 الا بعد از ظهر در روز چهارشنبه از صبح از غنچه
 مانده و ظهر شنبه و پنجشنبه از زمین مانده
 گشته در حکام آن صلاحتیست و وقت خاص مانده

به جمع مرشدین آن مصالح دادند و در غنچه
 هر روزی تا یک مرتبه از غنچه که نشسته بود
 ساعتی شب فرود نموم است و هر دو قالی باشد
 باید که مانده بالا تر نشود و چون مانده را پیش ازین
 نمانده قمری خاک بر سر مانده نشاند و تا که روح
 سلطان رو بس بچلند و مانده را بر دل در مانده
 عیب سلف و زنان و افعال باایع میان سوزن
 از این میان سوزن و مانده نماند که حکم از این است
 ملک محمد علی شاه ۳۸ شوال ۱۳۳۳
 این مقدار را که سر سوزن بکنید و در سطل بر خور است
 بنام سر سوزن حکم کند هرگاه چه قصد غنچه

بسته شود احتمال کم دارد و شب با وقت شام
 و اختلاف نمیشود هرگاه شب نهار از محل خود
 حرکت کرده و اگر در روان مطابقت یقین براند
 که مسدود قطعه حاصل نخاله شود و هم چیز دیگری
 و در هیچ وضعی تغییر نیست و هرگاه به غیر وقت
 گرفته و بفرماید از جای خود هیچ نخاله و اگر
 مطابقت مسدود و بخار در نظر دارد حاصل نخاله
 و اگر بگوید در آن با غیر بسته نشود زنده
 و سکن نیست هم زنده و در جان سکن اگر
 بعد بسته است هیچیک بر دیگری غالب نمیشود

و اگر بجز ز بسته حاصل است یا نه حاصل نیست و اگر
 بجز زن حاصل بسته در وقت است یا پس راه لا و در
 و اگر بجز حاصل کردن بسته مسدود نخاله شود و اگر مسدود
 بشود نفس نخاله داد و اگر بجز صحت و در بسته
 و در تر نشود و اگر کسی را بجز در در پی خوی از جفا
 فرساده نخاله آورد و اگر بجز کفایت و بجز زنده
 و اگر بجز کفایت نخاله شود و اگر بجز کفایت یا کفایت
 بسته چنانچه در هر روز پیدا شود چنانچه بسته نخاله
 و اگر کسی در علم مسدود و بجز کفایت کفایت بسته آن
 از دست زنده و هرگاه یکدیگر با کرده در بسته یا نخاله
 بر نیست

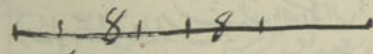
اسم این مقدار اشش بر صدق گفته
 و صدق یک شتر است و در آن بهینه مانده و
 مانده و یک صدق چنانچه از ماده جدا باشد از آن مانده گویند
 و هرگاه زیاده از یک شتر صدق است یعنی آن را بسیار
 در هر امری در تیره شده در خواب و حال نشستن
 نزل رو و در میان تفسیر نیست و اگر چه غیر و اخبار
 بنوعی برسم و هیچ درگاه آن بشرط فوق است یک شتر
 در یک شتر معظ در امر است

لا

این مقدار اشش بر صدق گفته این
 مطابق فرق است در هر امری بسیار جز
 و تفاوت این با ما که کشیدن باشد که آن مانده
 بر هر چه که نظیر آن خطبه صحت شود و در ظاهر
 این زاید نیست و شترده است و نشانه آن که
 و اگر چه حال بودن یا نبودن باشد حال باشد

این مقدار از یک صدق گفته و شترده چاره
 این راجع سر صخر گویند انهم ما به بسیار جز نیست در هر
 و مطیع است شترده حاضر و غیر آن است سخن بسیار
 و غایب و غیری هرگاه این بار بسته شود نیست

مرعدی میرسد و گفتار هم بزودی یا باد و شود
و در معالجات و سایر مطالب گفتار خوبت

این گفتار پنج سر باز و در مصداق چهار جمله کشیده
در آن این پنج سر را آنچه که گویند پنج بر مطبوع است
که در آنچه گفتیم بسیار سواى قاصد و نغری
و غیاب مطبوعه و در حدیثش اما بوعده است
کرده در نیت کرده در نیت نباید و گفتار هم در و
در معالجات در راه و موصلیت و چیزی از کسی
بسیار خوبت ز هر صحت شود

مسئله

این گفتار پنج سر باز و در مصداق در یک جمله کشیده
در گویند که گویند این مطابق ذوق است
و موصلیت و شش بر شش و پنج در پنج با هم است
بر کاه این کس را مدعی ما و نیت با هم و این ما به هم
شود با فاصلا و در تقابله و هم خواننده بخندند
در میان خود جمله صلا الله اما عاقبت حسب ما در نیت
و عیب خود نیت و اگر چه گفتار نیت و نیت
زده در نیت و اگر نیت نیت در نیت نیت نیت
یا نیت کس در نیت نیت نیت نیت نیت

بسیار دررد و اگر برای تعیین زمین سما و مری با
 خواجه طبرستان و جلاله و در قی با او خواهد بود
 و در این چهار مغزی ظاهر لکن آنها را با کسی نزارع
 باشد در بعضی آن باغ و اگر هیچ دره داشته باشد
 بی قوه است هرگاه زیاده از این باشد و با مغزی
 فساد قوه غیر غایب است

این شش باغ سر فایده در هر یک از آنها
 فساد قوه غیر بقاصد از نزل خود کرده و اگر در
 نزارع و از نزارع هم نیاخت معطل شده و بزودی
 و اگر مراد است و مراد است بنظر اول

نور

نشد و در هرگاه نشه یا شمشیر باشد با کسی که آن خله
 کشید و معنی آن خله که وضع شود اما قوت نزارع
 و اگر نجز بیاریت است و یا نزارع بر کرد
 و تصدق لغت است و اگر زیاده مغز کرده است
 و اگر به قطع طریق گرفتار شود و اگر نزارع
 از این است حاصل باشد و اگر با شمشیر نزارع شود
 و اگر نزارع است شفا بسیار شود و اگر این است
 بر این است که از کسی خبری بخوبی نخواهد بود و اگر نزارع
 نزارع نزارع و اگر نزارع است صاحب نیت
 مغز است و اگر نزارع است در نزارع نزارع

شده در کسی کشته شود یا نه کشته میزد و در صحت
 ناس در آنجا کفر خاله شود و اگر در کوه بیخ
 باشد بیم هلاک صبر نیست با نیز باشد از زودگی
 او خواهد بود

۴۴۰

این اشغال چهار برشته و دو صدق جمله ۱۱
 سه توست این همه مطابق نامه فرق است و تفاوت
 اگر از غایب و غیبت نیاید و اگر نباشد از غایب
 و اگر از بیمار است قرآن دارد

۴۴۱

این اشغال چهار برشته و دو صدق و یک برکت
 در او کشیده این هم با صحت فرق تفاوت ندارد
 اگر از غیبت است از صد از جمله نخواهد بود که

و بستن این در بر امری زایده از است و دارد
 حکایت صاحب سینه مبارک قوت دارد و شرط آنکه
 استه او بر هیچ در که نه آشته باشد و تقاضای خود
 این کفالتین **۵۵**
 فوق است کبیر چون مصداق روچه آنکه بر کل
 باشد و جمع مطالب است اگر چه غایب و غری است
 از قاری عظیم دارد پیش که احوال بسینا و کفایت دارد
 عاقبت امر برینج ایضا اگر چه تقاضای تقاضا شود
 و با کسر معانی خود به شرح و تفسیر است معنی در مصداق

بمیرا

بکبر کشیده و اگر که در استه داشته باشد
 بهم بخوانند تا که در مطالب کفایت
 این اشغال با چهار سینه و خیر جدا آنکه در است
 اگر از غایب و نظیر مطالب و حد نشود و آن
 مشهور است اگر از خبر است از هیچ طرف نیست
 اگر از معالمت معاد نشود اگر از رو
 وصلت نشود اگر از بیاریت با وجود خبرها
 قرآن هلد و بکبر خواهد بود اگر بر اسطر مغزی کشیده
 بفر خوانند و هر که بر هر ضرر دارد اگر ای

از جا آرد شود اگر چه تصرفه قلع محصور
 بر کس تر خوله مانده در جنگ بر خنده چشم نشود
 اگر شود با بر مغلوب خوله بود اگر چه حال بد است
 از زن حال بد باشد و اگر شود و خمر است اگر چه
 سفارت نشاء مر شود اگر چه مال سرقت شده
 پیدان خوله اگر چه پیش از امر است تصرف نرزد
 و عاقبت امور شرح ایضا اگر صلح شده
 نمود اگر چه محصوران قوی و قوی شود و
 بجز مراد است و مطیع جان شود و اگر چه از می غنایند
 از

است از نایب آرام باشد

این اشغال خبر بر چهار بسته کشیده است
 اگر چه غیب و غیر نیست می تپد کوه کوهان خود
 دارد خبر از جانی که سعادت مند شود
 اگر شد ضرر برسد دارد صد میشود و حکم
 با هر می جبهه دارد اما عاقبت نشود و گشته هم نشود
 و هرگاه چهار بیسج بکوه داشته باشد از امور دور
 مشرک نشود عاقبت امور پیش از آن است
 اگر چه عاقبت از کسی نه از جهت جنت و گشتند

را داشته و خانه قلعه خانی خواجه شریف از برای
 و علی تعریف نسلیه که بجز با اینست قرآن دارد
 بجز حالت حالیت و اگر صلیت و غیر است
 و اگر بجز سفر است نخوابت
 این اشکال گفته بر چهار بسته کشیده
 مراد از آن در رشته بسته است در همه دو
 باز باشد و حکام و کس در هر امری حکم در
 یاد روز یا دو وقت یا دو راه یا دو بسته
 کس بر چهار بسته فاصه و غایت
 مسافر از مکانی خرد کس کرده و در امری قرار

بیت

این اشکال را چهار بسته و دو کس جدا افتاده
 در هر امری تا در عمت یا دور نور قرآن دارد
 و آنچه دکن داشته باشد صیقل خرد و اگر بجز کما
 شفا می شود و اگر بجز جلد است مفصل است اگر بجز
 نقره بفرزود در هر کجا دارد و قیمت بسیار
 خرد است که بجز قیمت کسور است قیمت بر دو
 که بجز کسور است مال کسور پیدا شود بجز
 از کسور را شود بجز جلد تا دم و کسور خرد است

۸ + ۶

این اشغال چهار رسته و محسوب و جانب
 و کینه حق جدا جدا است آقا صده و غایب
 بنزل بر و جانب فاکم خبر از هر چه منظر دار
 میرد و در جانب خبری میرد و جانب تر و قوت شود
 اگر در هر حال خبر بنام معلومت و لغتی از او
 از طلا و اگر بر او صدع است شده صلح بخورد
 شد و اگر شد با او باشد بر اسم خوله خورد اگر
 بجهت بیاریت قرآن ولرد و اگر بجهت خبری
 حالت بخوله بود و اگر حالت با و دوله که دختر است اگر

از

از کسی جهت خوله در او خوله در دست از هر طرف
 از این ان میرسد صبر مطهره از خبری میرسد غایب
 اگر از کم شده است بیاید از خبری از او شود و اگر
 نیت کرده که نیت است با نیت از او شود و اگر
 اگر نیت است نیت است و نیت است
 این اشغال را چهار رسته و جانب و مطاق چهار
 بر آن کشیده قاصد غایب و غیری مراد و نیت
 میان خبر و نیت و در مکان کت کرده لا بود
 نیت است خبر از جانب از هر دو اگر رسیده خبر بود
 اگر بیاریت قرآن دلداد و اگر هیچ و کرده در

خوبه مرد اگر بجاست معالجه است بشود و ضرر ندارد
 و صحت برصا که می شود سفار غشود هرگاه که
 و غیر اراده کرده میوه و ضرر ندارد اگر اراده
 و عمل است خوبت میروی آن که مصلحت
 و خانه راز و ان سناخ و بر و شمع و هر چی عالی کنی
 مال کم شده به آخر که نشد ^{خوبه} جنب بصیرت
 عالی باغ و خمر است **هـ**
 این نکال جایگرفته کشید و مصداق صبر
 افتاده از غایب و نفی بیحد و در در خوشحال
 میرد اگر خبر است از جای میروی و اگر خبری

الیه

رسید و بخوابه صدق و کذب بر آنکه
 نزدیک تر است و اگر هیچ در که داشته باشد
 مرگ بصیرت میروی پیش که امور هر دو
 بسیار است معالجه و وصالت و مصاحبه شود
 در اراده جنگ اراده کنه لیکن خبری
 میرد و متوقف خواهد شد بیمار قرآن و در
 با وجود که خوبه مرد اگر از حاجت است
 بشود زن حامله بناخ ضمیمه غایب از اراده
 نفاذ و علم غفله خوبه شش منصفه و قطع از دست
 بیرون ره **هـ**

این اشغال مصداق برجا یک کشته در چهار
 سر بسته کشته قاصد و غایب و غیری در منزل قرار
 دارد خبر از هیچ طرف نیز معامله و موافقت
 نشود حاجت مطهر از جدا جدا نشود بمالان
 دارد اگر مرگ و نجات میره در خان غایب
 و اگر در حالت جنگ باخ گشته نرود از آن خیمه در
 شود اگر از حالت است بشیر با قلعه و منصبه
 این اشغال چهار سر بسته خلاصه مصداق برجا یک کشته
 جدا جدا این بر است هیچ امری فیضا نخواهد کرد
 مگر آنکه غایب و غیری در راه آن اشغال دارد و در

این اشغال که بجا بق چهار سر بسته

این اشغال

بسیار به این
 این اشغال در کسب و تحصیل چه اجزا فایده دارد
 خلا را دوستی خلا را دوستی به شما گویند
 دیوان در مقام بیاض است سکنه ماست چون دیوان
 در مصداق در مقام دردی نیست غیاب نفی
 در راه هر گاه راه دور باشد تا دو ماه سیاه و خمر در راه
 هم در رد معالجه نشود صحت و لغت نشود
 حال بیاض بفرما دور زنده و بعد از دور زنده
 بیاض صفت نمل در بزم زود عیانت یا دور زنده
 یا به ضمیر خلا باشد در راه چاک تعریف نادر
 تا دور زنده یا دو ماه چاک شود اگر در حال چاک باشد
 موز

تعریف نمل در نعل و نعل و نعل اگر نمل در نعل
 مصداق نشود اگر نشود نمل زود روزی میسر
 حاجت رو نشود عقود و خانه از دست میرد
 منصف قلم نمل در پیش که احوال خوب است
 این اشغال در کسب و تحصیل گویند و دیوان
 چه از آنکه است قاصد غیاب و نفی زنده است
 خبر از جلا رسد اگر خبر از جلا رسیده باشد و خواه
 صدق و کذب به هر چه دیوان خالصت و نمل
 دور زنده و عیانت بفرما که نمل نمل ان نمل
 اگر معالجه نشود با نمل نمل نمل نمل نمل
 کسب نمل نمل نمل نمل نمل نمل نمل نمل

دوروز میشود و در صحت و در تشریح ایضا حکایت کرد
 کسی بعد از دوروز رو شود زن حال نیت را قاطعاً
 و حضرت بیمار را معنی مستویان خواهد ماک کشته
 تا دوروز است یا دوروز است نیاید و خبری از این نبود
 و اگر بعد از زکون یا زکون کاپیت تا دوروز
 نشود بعد از آن شرح کجاست بر عوی یا بر او یا حکایت
 بر عی زه تا دوروز کینه بود دوروز بود و غیرت

نیم خوله لجه

این اشغال و کینه بر ویلان کشید و مشرفه که در
 نوبت بر امری و مطبعت کرده باشد تا دوروز است
 یا دوروز می شود از قاصد و غایب خبری است

خبر بر رسد تا دوروز است یا دوروز خبری است
 هر چند در کار کرده یا کرده که در این است که نزد
 زن حال است که حضرت بیمار تا دوروز خوب شود معال
 تا دوروز کند خبر بر مشرفه در در و صحت و در تشریح
 ایضا ماک کشته تا دوروز است یا دوروز است شود دوروز
 صاحب نیت یا از قلعه و مکان استوار است بر دوروز
 بر سیری که مطبعت کرده شود

این اشغال و میلان و کینه خبر جدا بر دو کینه خبری
 تا دوروز بکند تا دو ماه بخوبی شود و کله هر مطبعت کرده
 کرده تا دوروز یا دو ماه روا شود خبر از خبری است
 رسیده باشد تا شرف و خبر تا دوروز میشود خبری است

بهر آنکه بر سه صفت باراد منور و علم و نور و نور شود
 ان ماسته را استعمل کونند و بعضی از ماسته نبدان کونند
 که در هر امری استعمال آن بسیار عسبت و هرگاه از وقت
 یا دور که نشسته مخطبه تا دو ماه دیگر ظاهر در کف ظاهر شود
 میشود حکمت در روز و در وقت نغزده روز هر ماه

این اشغال را مصلحت بر دلان کشته به کشته کشته کونند
 این ماسته مطابق ماسته وقت کینه استعمال این زیاده است
 و اگر بکسر کسی بنام نیست و در وقت هر خانه یا در وقت
 رسیه به با و سینه ان هر یک حکم آردی عسبت کردا که از ان
 کشت موز وقت مادوماه در مصلحت کشته فرق نماید

این اشغال

این مصلحت بر دلان کشته به صبر از دسته چاکه کرد
 این ماسته بکسب ماسته وقت و این امر تا در عسبت یا دو ماه
 قیام نماید در هر یک مصلحت به نهاره تا این ماسته
 بر روی کشته نه است و در هر یک مصلحت خارده
 بیکانه آفته ملک کشته مادوماه است نماند و اثری ندارد
 نشود زن حاصل بناخ از حاصل اول خود و جسمه را
 باراد کلاه و عسبت از کسب خود نماند مادوماه نشود
 این اشغال کشته به عسبت جدا جدا چاکه کردنی فارسیه

نوع در برابر حسیست و با آنکه طاق قمار ضرایب
 و صلت و دوی و سایر بر کوشش ایضا سفار مشرب
 یکتره نمایا بر و باز ما شود اربع در که در کتبه
 با شتر قران عظیم دارد در صدمه کم نشسته به نشود در
 صحت است امیر نشسته شود هرگاه ماست بر او صحت
 از طرف مری بر سسم بخورد و بچکه که از کانی
 بچکه مری می خرد باراد نهاده و ظاهر کانی نهاده
 سرزنده و نهایی یعنی از دست بر نوبت زده آدونه
 و هر چه بکشته از یک طرف دیگر در صدمه
 از صدمه اس و اینها نیز خیر فایده خیری از کتبه

نوع در اسطبل جان نرفته هر چند چید که بخورد
 و با بر طبلت بر جهلان آنکه در مای مطرب است
 نژاد و صفتناخ خیر فایده بیمار را از مرض متعده و صحت
 در چنگ تعلول بکنند عین قوت نملد تا دور
 ممالک از هر طرف نرسد در دمو صحت از هر طرف دارا
 از طرف قیصر که نشسته ایضا مسالم هم چنان مغز فانی
 کتبه فایده زینها بر سبب می نرسد
 این کفالت از یک جهت بر دو کتبه و با صد
 خیار و نفعی که دارد از ممالک ایاتی بر خیر صحت
 نفع دارد

اگر باران در کشتن تا دو روز نهد بر آب

این کشتن در زمین جهاجا بر دو کت کشته کشته اگر کشت
و نوز کشته شنبه در روز با سطل دارد و تا دو ماه آبی نماند
خبر از بنا از سر اگر کشته با بوی قوی و بوی کرب است
یا دو ماه یا به از سر کشته دارد و از سر کشته و از سر کشته
کشته کشته اگر کشته کشته شود زنی نماند اگر کشته
بسته و کشته مال کشته بر کشته شود تا دو ماه
نیاید کشته کشته در کشته تا دو ماه یا دو ماه
همه کشته بدین کشته کشته کشته تا دو ماه
زد آبی کشته یا در کشته کشته و کشته کشته
کشته کشته کشته تا دو ماه کشته و اگر کشته

ماه کمال خود است و کشته کشته کشته کشته
قطعه و خانه را می بیند و قطعه کشته یا از کشته
باران کشته و کشته کشته تا دو ماه کشته
بسیار کشته در کشته کشته کشته کشته
کشته تا دو ماه کشته کشته کشته و اگر کشته
بسیار کشته کشته کشته کشته کشته

این کشته تا دو کشته کشته کشته کشته
این با کشته کشته کشته کشته کشته
این زیاد کشته و کشته کشته کشته کشته
تا دو ماه بر این کشته کشته کشته کشته

باین وقت بکانت هرگاه که صبح با هم فرسود

این گفتار دو کلمه جهاد و دختر در کلمه کشیده
اقل است غایب و نوزاد و ناری که و با کلمه نوزاد
مساله و نمود در امری و واقع شود با نوزاد و نوزاد
هم می بیند و خبر از عیال نوزاد به نسبت گرفتاری
دارد نشان مردی گرفته نشانی هم دارد پیش که امر
و عاقبت کار بر دو چیز است اگر با نوزاد ناطق شود
بیمار صفتی دارد و حکایت او ماه و نوزاد

در

این گفتار بخیر رو کشته کشیده و در صفت جهاد
اگر نوزاد و نوزاد نوزاد و نوزاد نوزاد

دو روز یا دو ماه مریه و جهاد دارد و خبر از حال
نوزاد که بر سر صبح مساله و نمود و نوزاد نوزاد
یا دو ماه به نوزاد نوزاد و نوزاد نوزاد نوزاد
نوزاد نوزاد و نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد
مساله کشیده و نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد
و اگر نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد
الی نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد
اگر نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد
تا دو ماه نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد
بیمار نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد
و نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد نوزاد

این اشغال در وقتی که در یک کوزه کشته
 کشته اینم مطابق با آنست که در یک کوزه کشته
 این زیادت است باینکه در هر روز در هر یک از
 یک کوزه کشته است تا در روزی دو ماه یک کوزه کشته
 و با این بهمان نوعی که در هر روز در هر یک از
 کوزه کشته است تا در روزی دو ماه یک کوزه کشته
 در یک کوزه کشته است تا در روزی دو ماه یک کوزه کشته
 یا در روزی دو ماه یک کوزه کشته است تا در روزی دو ماه
 یا در روزی دو ماه یک کوزه کشته است تا در روزی دو ماه
 یا در روزی دو ماه یک کوزه کشته است تا در روزی دو ماه

در هر یک از

این اشغال در وقتی که در یک کوزه کشته
 یک کوزه کشته است تا در روزی دو ماه یک کوزه کشته
 تا در روزی دو ماه یک کوزه کشته است تا در روزی دو ماه
 این یا در هر یک از کوزه کشته است تا در روزی دو ماه
 در هر یک از کوزه کشته است تا در روزی دو ماه
 یا در هر یک از کوزه کشته است تا در روزی دو ماه
 یا در هر یک از کوزه کشته است تا در روزی دو ماه
 یا در هر یک از کوزه کشته است تا در روزی دو ماه
 یا در هر یک از کوزه کشته است تا در روزی دو ماه

شماره ساعت یا دور روز زده شود که در کتب
 دار برای حال شدن زنی یا تر جانم شود و اگر که
 تعیین زنی در کتب معتبره و ازین حاله بناخ و اگر
 به کتب که اسما است از برای گویند آقا جبر است
 و در آن کتب است به خبری از کتب جمله نه
 و بیفتاد و ماه از دست بیرون رود و بیفتاد است
 این اشغال که غایب و بخت چه او در صفاق در
 چه اجزا خاکه اگر غایب و خبری یا تر تا دو ماه
 و اگر را که یک یا تر تا دو روز و اگر معاظه یا تر تا دو روز
 و سخن صبر که یک تا دو ماه در هر امری یا دور روز
 بسیار است و کفاری در هر چه که غایب و بخت

بخت
 این اشغال بخت و جاکت در یک کتب کشیده و در
 اینم باشد است و ما فرق نکند و در کتب
 مثبت سخا زنده و در بر امورات شده که
 این اشغال ما در وقت است اما بخت و جاکت که
 چه از خاکه این است و نیست به غایب و خبری از منزل
 خوب و بد آن در راه است و در راه است
 و در هر گاه به کتب با جبر است بخت
 نه خبری نه شده و خبری سخا را که بخت دور
 است که در راه است و خبری که بخت

بعضی مقابله شدن با دشمنان که در منزل و خانه نشود و عادت
بر امری نیست که در اموات صبر به در نشاید
معاذ نشود و صلت و لغت شرح ایضا صبر خلاق
طابل است و صغری است بخوابد

۵۵۵

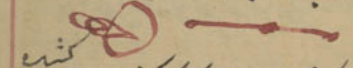
این نکال دیدان غلام و دو صبر صبر صبر او و صبر
و دانه است غایب و غوی و غیره نیست نیز اما با
روزی که در و غیره نیست نه که در حالت ما که
خوش افتاده است و خوش نرود و غیره مستعد میرا ایما
از آنجا که نسبت پیش آید احوال من نسبت و صبر
اگر در و نشانی داشته باشم از زودی خواهد بود اگر
با او در و نشود از ما که خوش و نماز عود و نماز و غیره
زین حالت است و اگر زن صبر با هم و در هر دو که

عمر خاست بسیار قرآن نرود اما در روز و روز
با کمال شد برتیباً صحت و طبل که کنی خود است
روان شود و صبر و صبر بعضی فاش شود و نماز و غیره

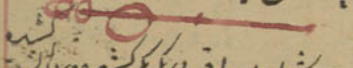
۵۵۶

این نکال در صبر صبر صبر او و صبر
چرا که در وقت آن بهتر از ما که در وقت
در ایضا صبر صبر صبر او و صبر
غیر و بعضی از جای که کرده اما در ایضا
در جای خود نرود در جای که او غیر از
صبر صبر صبر او و صبر
نشد که صبر صبر صبر او و صبر
بیش ایضا صبر صبر او و صبر
چرا که در وقت آن بهتر از ما که در وقت

تغافل شود و در وقت حرکت بجای خرابه برآید
احوال بدست دیوان در درجی از دوستان زیاد
جمع شوند با کشتن بهر آیه از آن بر زمین تا منطبق
و هم بر سر آید زیاد شود و غافل شود

این اشغال در مصداق در یک کشته در دیوان
و چنانچه در مصداق این مطابق باشد فرق است مردم
و حکام این زیاد از آنست بیشتر از احوال دیوان
در هم از حد هرگاه در راه چنانکه در حق شود اکثر او شود
زن صافا تغافل شود و خبر صدوم و هرگاه بر
چنانکه در نواح بسیاری از مردم را کشته بر سر آید

این اشغال در مصداق در یک کشته در دیوان

و حاجت هم جدا بر دیوان کشته است مانه بر کشته
اما بغایب و غیری را نبرد و در امرات ببرد
همان هنگام به کشتن از مکان خود کشته کرده
و یکی هم همگانه کشته پیش که احوال و امر بر سر است
و غیری غیره اما در غایب مقامات کشته و غیری
هم خواهد پیوسته در راه چنانکه کشته خوله که اگر کشته
متناهی چنان شود صاحب کشته کشته نبرد
مساعده و صلوات و خورش هم خوله از حاکم
کشته زن صافیت حمیرا یا بنام کشته
شود حاجت روا شود مال کم نکره در

تفرات در تقسیم آن نواح است و در هر یک

این اشغال همان ماسته فوق است اما در مصداق
جدا جدا اختلاص زردیوان کشیده تفاد است
در هر امری تفاوت ندارد و مگر در شی گشت
و به جهت که در آن کمتر است و با بر یک است

این اشغال است اما در مصداقهای آن جدا جدا
کشیده و بر دیوان کشیده اینهم با ماسته فوق
تفاوت ندارد و در هر امری تفاوت ندارد و مگر در شی گشت
مانند زبانه از زبانه های فوق و در هر امری تفاوت ندارد

و بخیر خلاصه از احوال آنرا که در هر حال شود حاصل است
تفرات شود و جهت شرح اینها

این اشغال دو مصداق در هر کشیده و در هر یک کشیده
و در هر جهت ده نهم است اما فوق که تفاوت دارد
که به جهت یک باشد با دو امر است مثل است

این اشغال است بر دیوان کشیده و در هر جهت
از خاک غایب می آید اما اخبار آن در هر جهت
در هر امری انجام گرفته است از احوال خبری
بسیار معانی بیشتر و تفاد ندارد و در هر جهت

نمی شود پیش که احوال این است شخصی حکم در
 دارد نظری پیش از آنکه امورات و امور الله
 بجزایرت خبره جف بسیار چه او میرم هر که دارد
 حکمت و عقلی با کسی دارد و بحث اینها نخواهد شد
 معلوم است بیا تا دو روز سکین هر که شده مقدار
 شفا دارد مال فرزند صاحب شتر است اما بر اثر
 سفادت از غیب احوال شود به تعجیل بطریق
 زود است شفا می شود منصب قلعه و کائنات قوه دارد
 اما بعضی کسان متفرق شوی

این اشغال مصداق در کینه بر کشید همه احوال
 دین

دیوان چه اجرا افتاده غیب و نظری در آن
 با کسی مدتی خلد لود در آمدن سعی دارد خورشید
 آنگاه کار و با ایشان قوه نرود شفا میشود اول
 نرود و صلت و شفا بشیخ ایضا بیا قرآن دارد
 مال گشته در میان دو نفر نوشته است و بر آن
 سفادت صلح میشود اما قوت نرود شغل اول
 میگرد و آن نفع تلف غیری از کوی خراشین بیا
 غنم را احتمال دارد بر ملک و منصبش هم بیا
 دوریت صفای در آن واقع شود و عیبت بیا آورد

این اشغال مصداق در کینه بر کشید همه احوال
 دین

این اشغال چنانکه بر دیوان کشیده و در مطاق درگاه
 کشتن چهار خاکه غیب پهنی بعد از مجامع با شرف
 دیگر خرم که خیز از جلا زسد اگر کسی که نسبت خود خرم
 فاضل و خرم بود هرگاه بر او چنانکه بخواهد
 شود صاحب آنکه مغرب است سعی با کج شود
 دارد صلاح شود که هرگز در زود واقع شود هرگاه
 بهم سر ضرر دارد بیمار آن دارد معالجه
 اما اگر تفرق بود بهتر است نویسنده آن ضرر دارد
 با تجمیل میشود اگر بار او بفرستد سر نو و با
 میشود که از آن نوع صخره خرم شکار شود

ب

بره در شغل و هر چه بدیدار کشیده شود
 اگر کسی که عاید خرمه منصفه ملک اگر تعویق
 خط خرمه در شغل
 این اشغال که بکلیف بر دیوان کشیده دو
 کشیده همه از هم فک غایب و مغرب قهر کن که
 روح گرفته است اما بوسه نیت نیاید خیز از جلا
 زسد معالجه شود اگر بشود نفع و خزان مساوی است
 در امر صحت نویسنده هرگاه تعلل کند ضرر دارد
 مشتری بجز خود و حسن بیدارند بهار کای میشود
 و گاهی شکلی پیش که احوال در هر امر بجهت
 کرد شکار شود ملک است با

۵ ۵ ۵ ۵

این اشغال بمصداق جدا جانک کشیده و بردن
 کشیده و یک جدا خادو این مژده در در
 بزوی خید کرد غایب بفری هم متعصب المرام که
 بخر خوب کرد و در همه اشغال ضرور دارد و
 می بیند نه هم ملولت کشیده زن جانک

این اشغال بمصداق جدا جانک جدا بردن
 و مژده فساد و اینهم مطابق فوق است
 هیچ تفاد و نزارد که متعصب است این از زانکه
 هراری

این اشغال بمصداق بردن کشیده و یک جدا
 جمل فکله اینهم ما در خوب است مژده در در
 این کمتر است و غیب و خبر بر نیت و خبر
 نمی آید اما خبر از منظور می رسد و امر و فساد دارد
 پیش که احوال بود که در این مسطح کشیده مژده
 بخریت اگر از جانک باشد بهتر است با نیا با

این اشغال بمصداق جدا او می رسد کشیده
 و بردن کشیده بی خبری از نیت در

معطر تر قی در دره بار باره
 و مطاب اینها صفت هر دو که
 و نیز سکه سکه کوب و هرگاه
 خوله آورد معالجه از نظر
 و از معالجه خوله بود و در
 و اما حیل است و از نظر
 صلح به نیت اول خراب
 زن صفت او پس خوله بود
 یا بر سینه در و خوله آورد

بهر

نجات و باره بر نیت اما بیمار
 یا روز به سیروی در دره خیر است

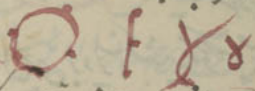
سوره لا اله الا الله
 این اشغال در آن نزلد و مصلحت بر
 وجه ایجاد آیه ده غیر و نظری از منزل
 و در میان دیگر معطر بهر سوره یا سوره
 بلکه خبر از آنها ز خوله رسیده معالجه شود
 نشود و عمد و عمل و نظری است
 یا شمس که احوال شده در دره خیر شده

و خبر کرده داری باو میرم اما نفع ندارد
عاقبتش بر شوکم بود بسیار غایب به ملک و
در غیبت پیدا شد دست صاحبش تنی خوله بود

این اشغال دیوان خفا و در مصداق بر جا کشیده
جمله خانه غایب یعنی از مکان خود گریخته کرده
بسیار در غیبت میزند دست از مطهر صاحب
حاجت مطهر از جای او نشود و صاحبش در مکان
و منزل قیام است تا نفعی حاصل نشود و در حکم مطهر است

و هرگاه بر لاراده جنگ یا نمی شود شکار در ج
بیمار قرآن دارد زن حامله یا شاخ خانه و مضرب فلج
دست بیرون میرود معالجه ضرر دارد و صحت نمی شود
و اگر بشود به است اجابت نیاید

این اشغال دیوان خفا و بر جا کشیده
سدت و انگریزانش در مکان خفا
و انگریز از دنیا میرود و اخبار دیگر در مطهر
میرم اما امری در نظر است اما بر تمام رواج
معاذت و موافقت و چه هم بسته کلمه
و خبری میرم در دست از مطهر غایب است

پیشتر که احوال هم برین جهت مزود دارد
 اما فرا از پیشتر نخاله تر نگار بجهت بسیار
 نخاله تر شد و علتش قوت نزار و مال است
فصل در این اشغال جوی بر روی آن کشیده و در آن
 غایب یعنی نمی لیه امر او فیض کند اما جزو
 از نفع نیاخ و گویه می خرد لجه معالجه و کوه
 و بجهت کردن آن مزوده دارد و معالجه که شوی نفع
 قیاد دارد و سایر مراد و بهمان طریق است مالک
 صاحب نیست است خبر از او شود در نزار و علم جهت
 مزوده

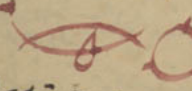
در روز

دارد وزن حاصل نیاخ اربابخ و خمر است
 بدست بر جود که

فصل در این اشغال جوی بر روی آن کشیده و در آن
 غایب یعنی همه دارد و با آب و نمک نیت نمی لیه
 از جوی نیاخ در معالجه و موه و کوه و جوی
 دارد و با زهوی نشود وزن حاصل او بسیار
 نیاخ در هر سینه حاصل و غیر ملک است دارد
 بدست بر جوی

فصل در این اشغال بر صفاق و جوی در کوه کشیده

در دیوان کشید و با سلام این هم سلطان بود

فوق آن

این اشغال دیوان خدا و خیر و صلاح در آن است

جسلا بسدیم است در جمع مطرب بعد از عصر

بهین فرست در دیوان دارد اما خلاق و در

امرات کله در میان می شود چون در کعبه

چنانکه با وجود و طبع هر امری در فصل که در

زن خانه بناخ سفا نشود مال کشیده است

 این اشغال در دیوان کشید و خیر و صلاح

بار

عیاب و منفی زه نخواست که معالجه شود و چون

بختی باشد افاد و نفع در نماند معالجه اما

روز معالجه شود و نه اما خیر و صلاح

احتمال سیر و برزوی بطلان یا جبار آورد اما

شده است بهر شما اما که سیر که اسفل

نهد است و اموات جهنم خیر از جبار رسد

مال کم شب و در سیر آیه زن خانه با و سراسر

منصب و ملک قیامت در حضرت نماز و

با حسی جهنم خیر از جبار رسد مال کشیده است

سفا نشود و سفا در جمع اموات سفا

این نخل دیوان خلاق و صراطی جابجاء آنکه در وقت
 غایب و مغری تا سه روز در طرز آن خرابه آید
 از طرف میرالسین که خرابه بود معالجه
 و لغت نشود بطرف مغز نخاله بر کاه بر
 نشود دیوان و دست از ضبط آن خالی نشود
 مرشد و اگر کشیده به آن شود خیره خالی از خاک
 است

۴۴۴
 این نخل یکصد آرد بود و کشیده و در صراط خرابه
 آنکه سد غایت غایب و مغری بر طرف صراط و از
 مکانی حکمت کرده اما بویست نیا به خبری
 میرانگشت از باران حیف خبر میرانگشت از باران

در وقت
 در وقت

بیشتر در وقت شب معالجه را خرابه در وقت
 زبانه از دفع است صلح و صواب است
 نه در حاجت بعضی صلح نخاله شکر کاه
 بطب حنری رقیه باغ بعضی امر کرده
 اگر از خاک باغ است خیره خالی است
 شکر مرشد و بعضی از مالک نشسته
 بفرجه و دفع بسیاری نادر و شگاف
 یا به ملک منصب و با آن در وقت حنری از
 ان عجب

۴۴۴

ان کشته
 این اشکان مصداق برودیا
 جلا خاک سستی است مفضی المرام
 و اگر کثیر باشد یا در بهر جگه
 معالجه در دوران بزرگتر شود
 سیره اگر با سنی نهند بر منقوش
 مال و کهنه مضرب است که اگر از
 زخم باشد مزده بر است این ان سیر
 بیمار قایم بر زن صفت و سیر
 ۲۲۷

موافقت و موافقت میشود بسیار
 شود
 این اشکان مصداق جلا برودیا
 غایت دفعی کد باشد در اشکان
 یا در چیز کز است سکن بو نغز
 خبر سیر معالجه شود اگر از پیش که اشکان
 جمع از دو سنان در میان در منقوش
 یا جمع شش و قوت بهم رساند اگر از
 جگه کشته سیر و در نظر زنگ

امید باشد و همانست که در کتب و کتب
گفته اند که در ملک و منصب در دست دارد
یا نیز آمده شده که در غنچه زن حله

این اشغال در کتب و کتب و کتب
مستندت قوت این زایگانان ما را
اگر بکنیم بهر بسیار شود و صاحبان
از غیر او بکنند معالجه شود اما کمال
بسیار در کار او با بیری حله است

در کتب

دانشنامه و دانشنامه امر است
بجای آن که در نزد بزرگ بر بیان خواهد
مصداق شود و مملکت میان بزرگان
طریق می شود و درینست به در مملکت
بنامین واقع شود مملکت خیر خانیست
مالک گشته در ویران است و در ویران

که فیله آن

از اشغال دیوانی خواهد بود
از آنکه در مملکت خیر خانیست

یا در نیب زریکا یا در حاکم در وان کفایت
 خبر از ظفر غنی پیشتر که احوال خط و کفایت
 دارد و زنی از انبجانت نرارد و معامه شود
 اما بجمال میر و صلت و غیره بشیخ ایضا
 قرآن عظیم دارد و متقا رسا بر نزد زن
 و پست ضمیر خیانت با آنکه مس در آن
 نفرشته که در خدمت بیان ازها بیکال بر
 سفر زود و در حاکم نعلبست کز قاری
 دارد در امری هم کز قاری دارد و
 هم دارد صبر بهر است

این کتاب در
 کتابخانه
 شماره ۱۰۰

این اشغال بر رویا کشید و در مطهرت
 در یکدیگر کشید و جلاله اطا که است
 غایب و غیری اگر در آن نغمه باشد یا روان
 و بیایه یاد دیگر بحث دارند و بر همه است
 خبر از جلاله نمیرد اگر بر سه صد است
 احوال پیشه ای با کسی نکند و امر او بر
 مصلحت آن کشید و فوت دارد و صحت
 اما بقیه نرارد و صلت ام شرح ایضا
 که بطلب خبری خود فرستد که بمنزله است

اگر مطاب با دیوان داشته باشد
 نسخه گرفت مال گشته در نزد صاحب است
 بناخ در نزد قهرات اما عاقبت
 در از اوطاف می میرد در حکم نسخه است
 ملک نصیب از توفیق مرغی هم میرسد و فاکتور

۵۸۹

این اشغال دیوان خلاء و مکتوب جدا فاکتور
 دارد و در مطاق جدا فاکتور در کسبند جمله
 افاکه سدید است قیام نفی خود نشان شده
 در تفری از ایشان برسم و در خرج از نیز فاکتور
 در در مطاق منصرف شده دارد اما ملک و طالع هم

در

در این حالت که مرشد بنا به قیامه اگر که
 بیشتر که کاری ماست بر می شود در از نزد خود
 تا خوش میرسد و کفاری و کت کبر اخیری که در
 مصداق می شود و در سبب می خورد در حکم نسخه است

۵۹۰

این اشغال و مصداق در هم کشیده
 جدا فاکتور سبب است این بهتر از نسخه است
 و مصداق کشیده در در و قیام غیب و نفی است
 و خبر خوب می آید و پیش که حال بیخ یاد از خود
 خبری بر او هر که می در مقابله با همی کشید
 و آه می شود و دیدوا شیخ یا عرف خواهد فرستد

ماست قیامت او مشرود و دارد بیاثر غیر از این که کم
 میشود مال که شریک بخیر میرسد اما بابت بزرگ با بری
 انفاست و بجا بابت که زن حکمت خیر خفا
 بنام ملک منصف را بحث واقع شود و بپایان خزان
 رفت اما غایب شود بجهت میرود چنانکه مشرود
 گشته بیاثر غیر از باراده غیر هر کسی با او
 این انحال در مصداق در یک کسب یا جوار در این
 کشته بیاثر غیر از غایب بخیر در کسب یا جوار
 نیست بنام در بر امری بحث واقع مشرود و بپایان
 و شرح و عرف خزان غیر و صاحب بار منصف است
 نرود بجهت میرود و چنانکه مشرود و مصداق در این
 ال

امیری خلیفه مشرود و صاحب منصف انصاف در این
 سیه اشود و بزنج میرسد اما بابت که ملک
 در عین میرسد و در این کسب زن حامله و بپایان
 خیر خفا بیاثر مشرود و بپایان انان رفتن مشرود
 مشرود و بپایان مشرود

حکم

این انحال در غیر هر صاحب و کسب یا جوار
 است و در غیر بر یک غیر یا مشرود و بپایان
 روح نرود یا در مرتبه تا مشرود اما غایب

این انحال بجهت بجهت کسب یا جوار
 حد انحال غایب و غیر هر صاحب و کسب یا جوار

در هر چند که بکشد دلین کمر نشود و چیزی بکشد
اگر رسیده باشد حق است در همه امورات و اطمینان
یا تر اما بهم نرسد از هر طریقی که باشد اولاد و صبر در تورا
لازم است

این کمال و بجز در یکدیگر کشیده و یکدیگر
بر یک لوله نه کشیده و چنانکه همه اتفاق است
از هر جاست آتش به پیش که خبر از جلا است
اگر رسد خبر فتنه و آتش و آتش و صحران باشد
غایب و غوی بانگو و دیگر همگانه و در غرض
یا منزلت شخص را نه معارف نشود و هرگز در کشته

در استخوان چون بکشد همه اتفاق بر آید
چند نخوله فتنه اما اگر مقابله با حق نشود
صاحبان در آنچه غایب است از حال ما نیز بکشد
هر ششم به غیر خالی باشد که هرگز نرسد بلکه
بواسطه بر دارد ما که نشود بواسطه غیر آنکه نشود
اما بت لکن از کمال مدد

این کمال همان کمال حق است اما بکشد
کشیده است حال این در امورات بسیار در هر
حقش نه می شود و غیر از غرض و غایت هم
دیگر همگانه اما از روز بلکه روز دیگر نخوله

زن عالمیت گناهش شود کم گشته است به

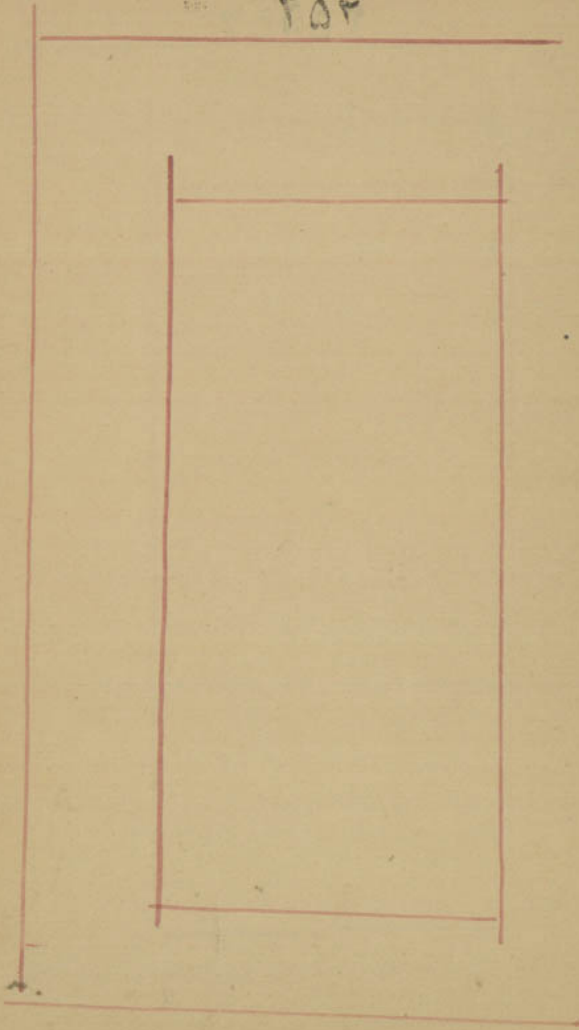
این کفالت با یکدیگر کشید و در چهره او
این با بدیاریت که غیره و کمی نیره کس با کسی
شده در راه او عاقبت بیهوش شود و غیره
و اگر در حال حال با هم جهان گشته و حق نیست
و زهوی هر یک با بی خودی و به بیمار شفا زودیت مال
کم گشته است نیا به ساد شود و اگر گشته از نفعی دارد
زن عالمیت غیر قابل است

این کفالت و خوش در یکدیگر جدا افتاد است و در وقت

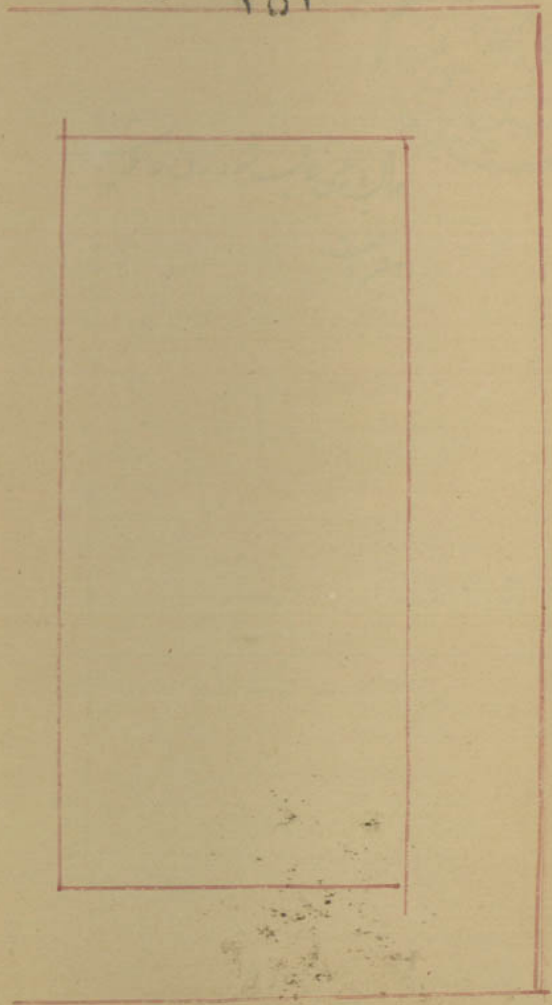
در یکدیگر کشیده جدا افتاد است غیره
و خبر قهر کنش و خبری به نهمال میسر حال گشته شود
صلح می شود مطرب نمیشود اما مرارت در روزهای
بیش که احوال این است به نهمال معارضه گشته دراز
میکنند اما شونده در روز و در حال نهمال است

این کفالت که بجزق به نهمال کشیده در چهره کشیده
بختی جدا افتاد غیب و نهمی در لیل نهمی و یک
انهمال در نهمی نهمی در این روز و نهمی نهمی
خبر از جدا میسر اما نهمی نهمی نهمی در چهره
میش و در مطرب اثر و در کمال آن کس میکنند و در

۲۵۴

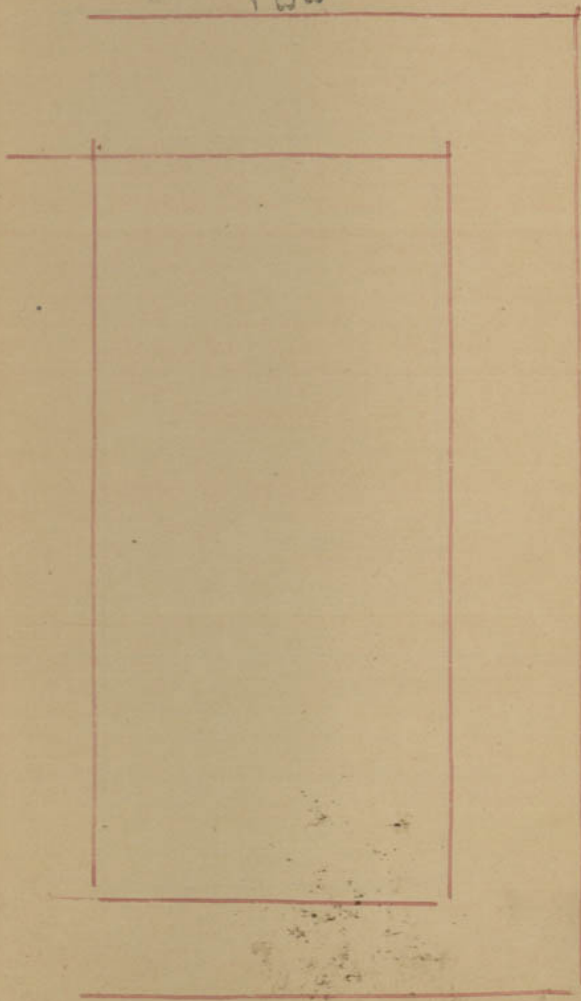
۲۵۵

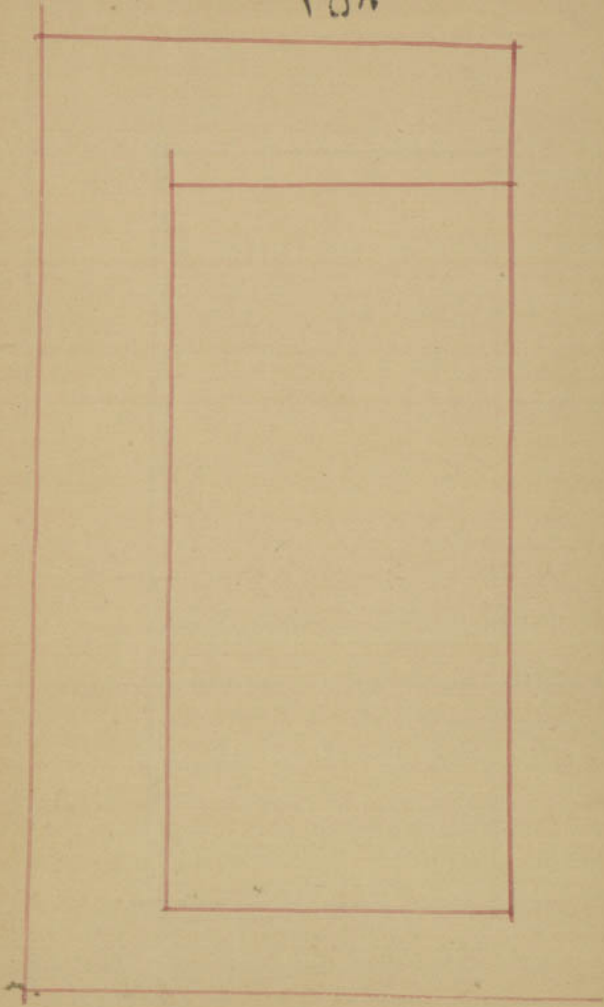
٢٥٩

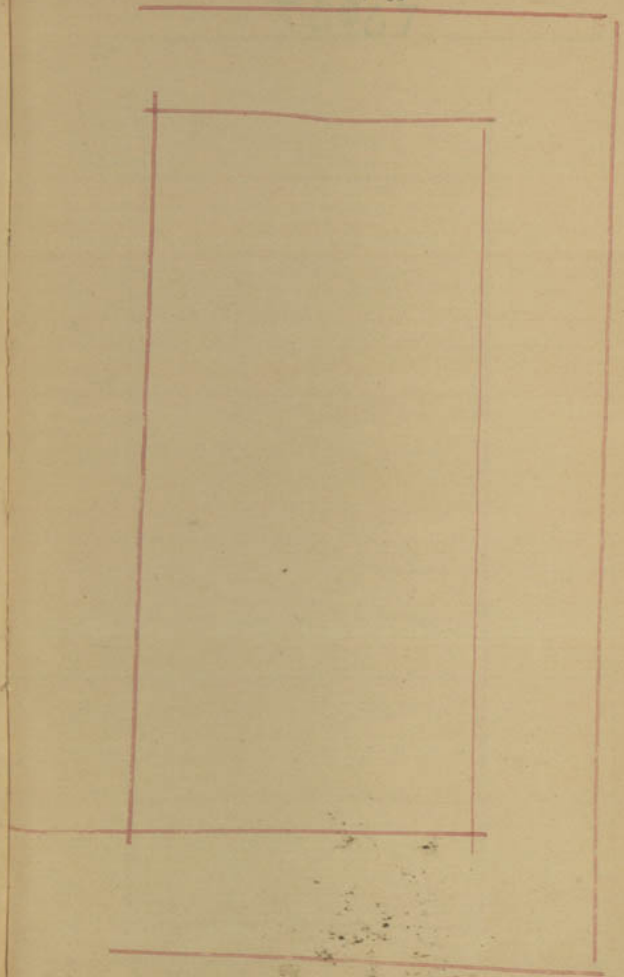
٢٥٥

٢٥٨

٢٥٧

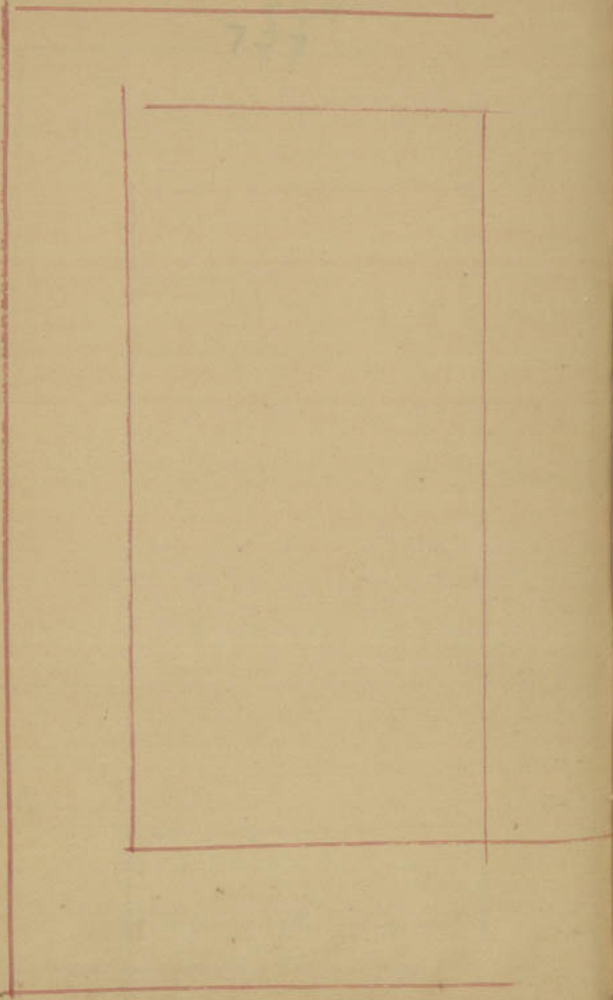
٢٩٠

١٩٧

٢٥٩

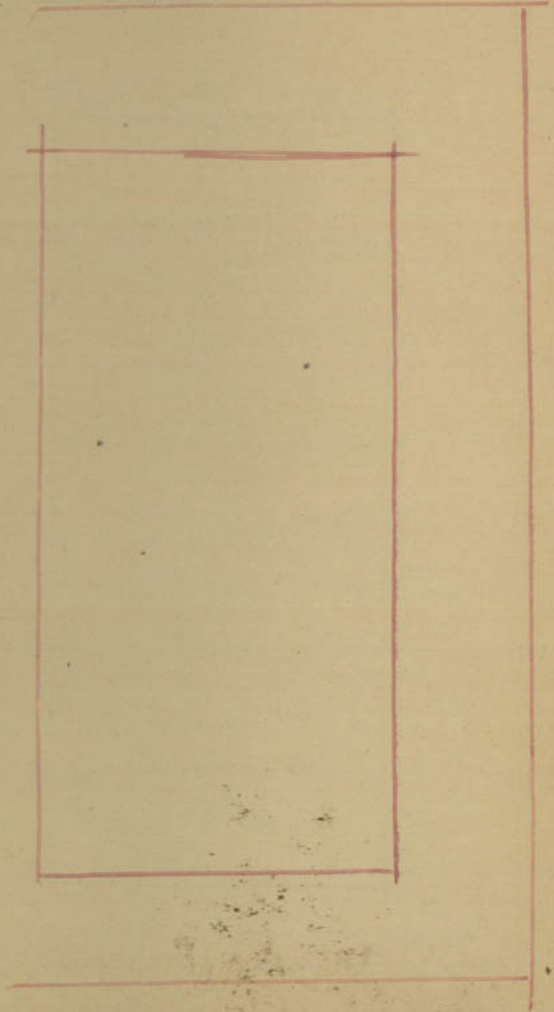
٢٩٢

٧٧٧

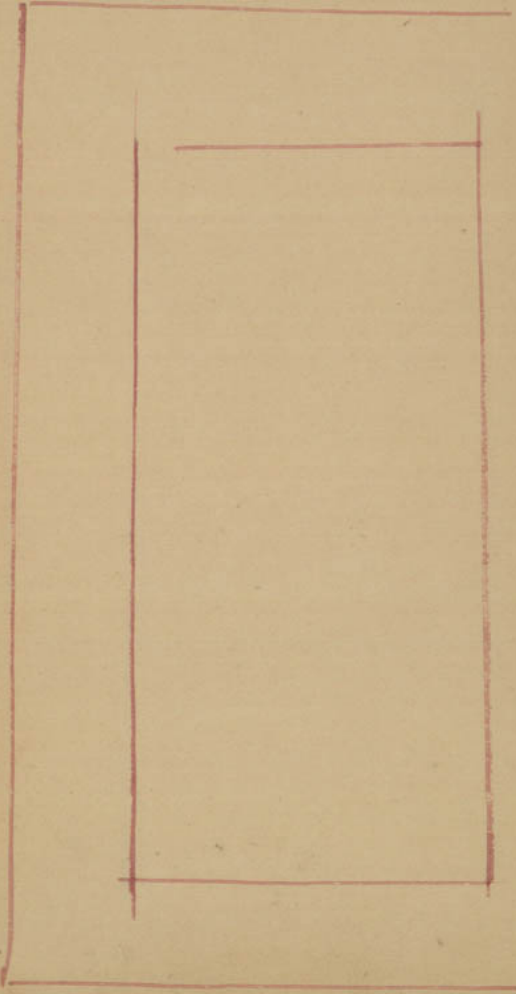

١٥

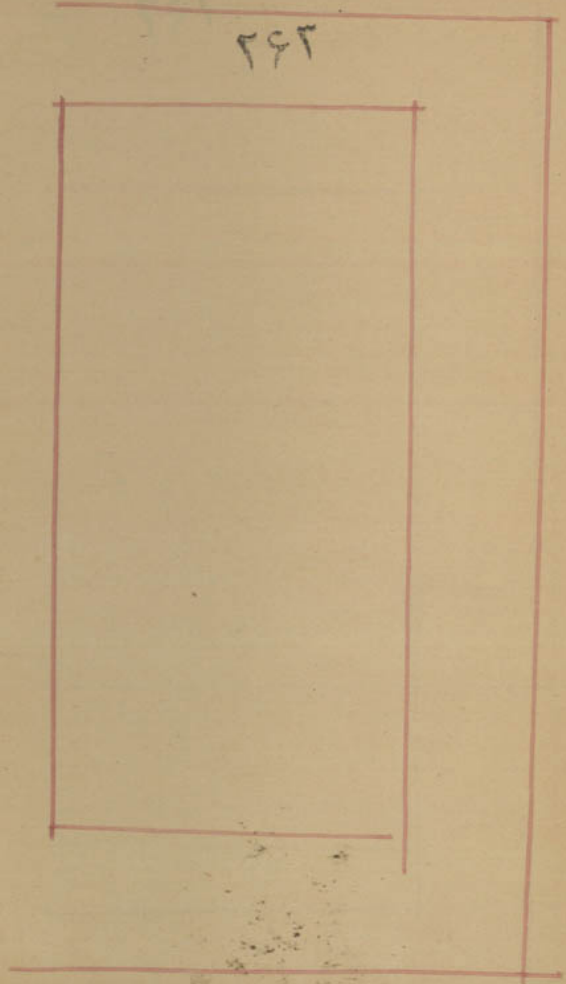
٢٩١

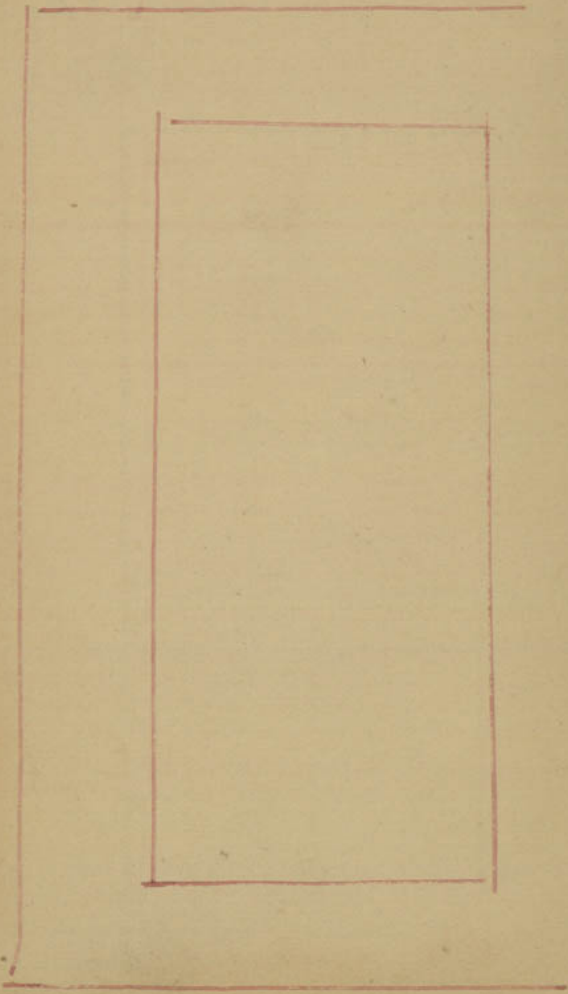
۲۶۴

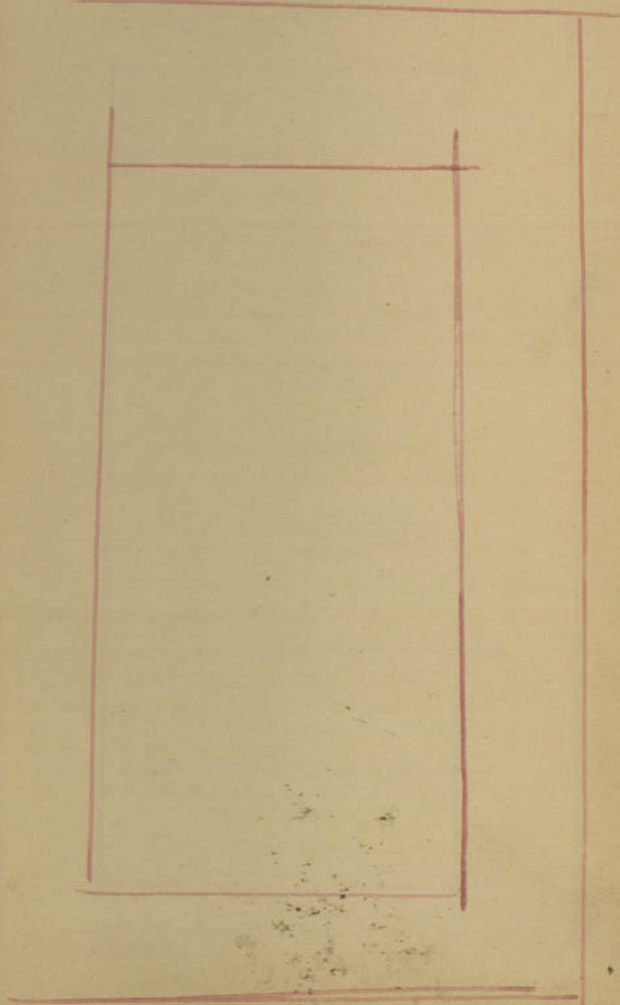
۲۶۵

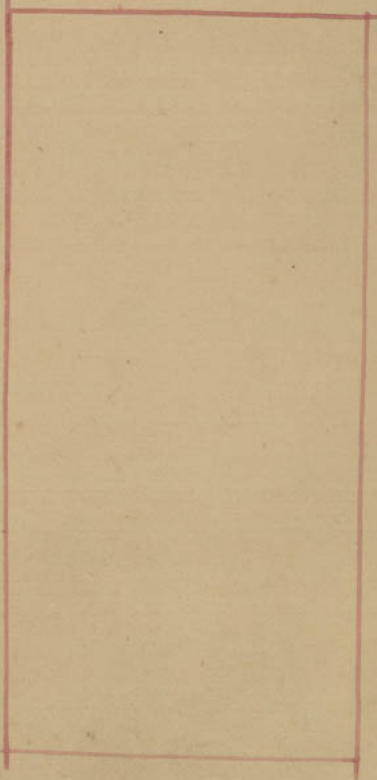
۲۹۹

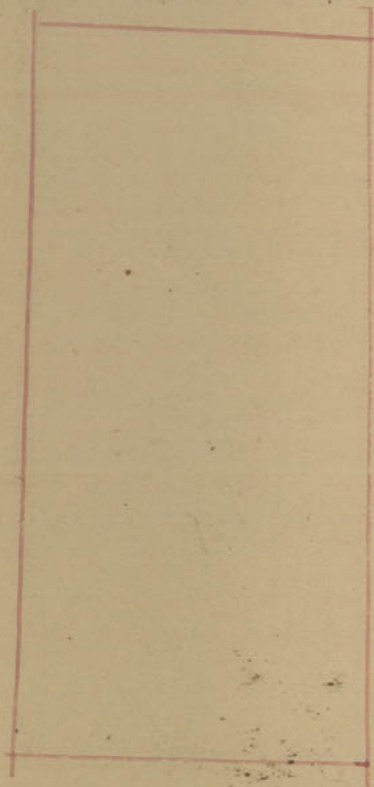
۲۹۵

22 29A

29V

27.

299

271

خطی